Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1705 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 20 octombrie 1954

Sportivi, luptați pentru noi victorii!

IN PATRIA NOASTRA liberă, în care poporul muncitor este stăpînul soartei sale, cresc oameni noi. Ei își iubesc nespus de mult patria, dovedindu-și sentimentele puternice prin munca și activitatea lor de fiecare zi. Pentru ei nu există nimic mai presus decît slujirea patriei, a intereselor poporului. Aceste minunate trăsături, proprii oamenilor ce-și construiesc o viață fericită, sînt sădite în rîndul tineretului de partid, care se îngrijește de educarea comunistă a tinerei generații, de dezvoltarea fizică și morală a tineretului.

Cele mai înalte și mai nobile trăsături ale omului nou sînt proprii și celor mai mulți sportivi din patria noastră. Ori unde s-ar afla sportivii fruntași din patria noastră — pe stadioane, în atelierele uzinelor, pe ogoare, în școli și facultăți sau în întrecerile sportive internaționale, ei se remarcă peste tot prin înaltul lor patriotism, prin entuziasmul și disciplina lor. Ei nu uită că numai datorită grijii partidului și guvernului, mișcarea de cultură fizică și sport a luat o dezvoltare nemaiîntîlnită; tinerii din țara noastră pot să practice astăzi sportul, au la dispoziția lor aproape 3000 de stadioane și baze sportive moderne, instalații și echipament, peste 5.000 de antrenori și instructori specialiști care îi ajută în dobîndirea unei înalte măiestrii sportive.

Sînt bine cunoscute victoriile tinerilor noștri sportivi la Jocurile Mondiale Universitare de la Budapesta, succesele sportivilor noștri la campionatele internaționale de atletism ale R.P.R., în campionatele mondiale de canotaj și gimnastică; în toate aceste întreceri reprezentanții noștri s-au clasat înaintea multor sportivi din diferite țări capitaliste cu o veche tradiție sportivă, ca de pildă Austria, Anglia, Franța etc.

Toate acestea dovedesc nu numai remarcabile performanțe sportive, ci și înaltul nivel moral al sportivilor fruntași din patria noastră.

Ce poate fi mai frumos, mai înălțător pentru un sportiv, decît a ști că prin performanța obținută în concurs se situiază printre primii sportivi din lume?

Un astfel de sentiment înalt l-a încercat și utemista Iolanda Balaș în cadrul întrecerilor campionatelor europene de atletism de la Berna. In cadrul acestor întreceri, la mii de kilometri distanță de patrie, ea a realizat la săritura în înălțime performanța de 1,65 m., a doua performanță din Europa, cucerind medalia de argint a campionatelor europene.

Același sentiment profund au încercat și campioana mondială la tenis de masă Angelica Rozeanu, campionul olimpic la tir Iosif Sîrbu, fotbaliștii, voleibaliștii și ceilalți sportivi ai patriei noastre care au luptat peste hotare pentru ca în momentul decernării cupei învingătorilor, să fie intonat imnul patriei noastre.

Sînt proprii majorității sportivilor noștri voința, dîrzenia fără seamăn, perseverența în luptă cu greutățile, lupta însuflețită și cinstită pentru victorie, lupta din toate puterile pînă la ultimul metru, pînă la ultima secundă. Chipul luminos al sportivului sovietic reprezintă un minunat exemplu și imbold în strădania de a deveni sportiv de frunte.

Pentru marea lor dragoste față de patrie, pentru lupta deseori plină de roade, sportivii noștri se bucură de respectul, de stima și prețuirea întregului popor. Maestrul emerit al sportului Iosif Sîrbu este deputat în Marea Adunare Națională iar sute de sportivi sînt deputați în sfaturile populare regionale, raionale, orășenești. Mulți sportivi au primit înalte ordine și distincții pentru succesele obținute.

Conferința pe țară a Uniunii Tineretului Muncitor a arătat că organizațiile de bază U.T.M. au un rol important în ceea ce privește educarea comunistă a sportivilor, în creșterea unor sportivi devotați cu trup și suflet partidului, patriei noastre, Republica Populară Romînă.

Sportivii din țara noastră sînt educați de Uniunea Tineretului Muncitor în spiritul manifestării prin fapte concrete a dragostei față de patrie. Tinerii din patria noastră știu că patriotismul nu este ceva abstract, o formulă teoretică, ci constituie împlinirea prin roadele muncii de fiecare zi a sentimentelor puternice față de patrie, față de popor.

Lupta perseverentă de zi cu zi pentru cucerirea unei înalte măiestrii sportive, iată sarcina de onoare, datoria patriotică care stă în fața fiecărui sportiv din patria noastră. Pentru aceasta trebuie să lupte din toate puterile baschetbaliștii, cicliștii, jucătorii de tenis, motocicliștii, precum și schiorii și patinatorii. Performanțele și măiestria sportivilor fruntași din aceste ramuri sportive au rămas încă în urma succeselor întregii noastre mișcări sportive.

Se mai simte din păcate și în alte ramuri sportive rămînerea în urmă a valorii performanțelor obținute față de recordurile europene și mondiale, cu toate condițiile existente. Recordurile înotătorilor și atleților la unele probe sînt încă sub nivelul condițiilor create. Trebuie spus că mai sînt și sportivi fruntași care nu luptă din toate puterile pentru obținerea unor performanțe superioare, care prin comportarea lor de zi cu zi dovedesc că mai au multe de făcut pentru a fi iubiți și apreciați de tineretul patriei noastre.

In aceste ultime zile ale sezonului sportiv în aer liber, în fața sportivilor noștri fruntași stau sarcini de o mare importanță. Ei au de reprezentat patria încă în numeroase întreceri sportive printre care întîlnirile cu fotbaliști din Suedia, cu rugbiști din Cehoslovacia, precum și în alte competiții internaționale. In aceste întreceri sportivii noștri fruntași trebuie să îndreptățească marea încredere pe care le-o acordă poporul nostru. Este de datoria organizațiilor U.T.M. să se preocupe neîncetat de educarea patriotică a tinerilor sportivi, să-i ajute să înțeleagă marea lor responsabilitate față de patrie.

Tineri sportivi, luptați cu ardoare, nu precupețiți nici un efort pentru a cuceri victoria în întrecerile sportive! Depuneți în aceste întreceri toată priceperea, toată măiestria și toate cunoștințele voastre tehnice, luptați din toate puterile, cu pasiune și consecvență pentru obținerea unor performanțe superioare, pentru victoria culorilor patriei!

Noi contractări în raionul Deta

Țăranii muncitori din comunele raionului Deta, regiunea Timișoara, care au încheiat în acest an contracte cu oficiile ORACA pentru creșterea, îngrășarea și livrarea de animale statului, au realizat însemnate venituri.

De pildă țăranul muncitor Teodor Mengher, din comuna Tolvadia, care și-a luat angajamentul să îngrașe un porc în greutate de 60 kg., a reușit ca în 6 luni de îngrijire să predea animalul contractat în greutate de 194 kg. De asemenea țăranul muncitor Constantin Stoici din comuna Rudna, care a contractat îngrășarea și livrarea unei vaci, a beneficiat de frumoase avantaje. La predarea vitei contractate cu un spor de greutate de 110 kg., el a primit suma de 2.400 lei din care și-a cumpărat, prin comerțul de întîmpinare, țiglă, cărămidă, scînduri, grinzi și alte materiale necesare pentru construcția unei case. De asemenea, el a beneficiat de însemnate reduceri din cotele datorate statului.

În luna septembrie, numărul contractelor încheiate de țăranii muncitori cu oficiul ORACA a crescut față de plan cu 300 la sută la porci, cu 200 la sută la bovine și cu 150 la sută la păsări.

Pe această semeață și abruptă stîncă din apropierea Cheilor Bicazului, un grup de 11 alpiniști îndrăzneți, printre care două fete, au făcut o ascensiune. Ca mărturie a bărbăției și curajului de care ei au dat dovadă, în vîrful stîncii străjuiește o stea roșie.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Rînduri din armată

Dragi tovarăși,

Citind cu un interes deosebit chemarea din ziare adresată militarilor care urmează să fie lăsați la vatră, am văzut cu toții sarcinile importante ce stau în fața noastră.

Insuflețiți de munca plină de avînt a oamenilor muncii din fabrici, uzine și de pe ogoare, noi, militarii, am depus un interes deosebit pentru ridicarea necontenită a pregătirii noastre de luptă și politice. Rezultatele frumoase obținute de sergentul Șurlea Dumitru, „Artilerist de frunte", dovedesc din plin munca ce a depus-o pentru ridicarea pregătirii sale de luptă și pentru formarea de buni ochitori din rîndurile subordonaților săi. Un alt exemplu de felul cum și-a însușit tehnica de luptă este sergentul Preotu Constantin care a făcut din grupa sa o grupă fruntașă în pregătirea de luptă și politică.

Exemplu în muncă pentru ceilalți militari în ce privește îngrijirea materialelor de artilerie îl constituie sergenții Țurlea Gheorghe și Crișmaru Dumitru. Aceste exemple, ca și multe altele, dovedesc însuflețirea cu care ostașii au muncit în armată pentru a deveni apărători de nădejde ai patriei noastre. În curînd vom fi lăsați la vatră. Răspunzînd tovarășilor noștri tanchiști care au cerut să lucreze în agricultură după lăsarea la vatră, ne luăm angajamentul să fim tot timpul în rîndul muncitorilor fruntași, acolo unde vom munci.

Sergentul Șurlea Dumitru pleacă acasă cu hotărîrea de a intra în gospodăria colectivă. Cu multă nerăbdare așteaptă și sergenții Crișmaru Dumitru și Munteanu Gheorghe să fie combineri, ajutînd astfel la dezvoltarea agriculturii noastre, la înflorirea vieții noi în satele noastre. De asemenea și sergenții Antache Manolache și Dobrilă Dumitru care vor intra în S. M. T. pentru a deveni tractoriști. Sergentul Preotu Constantin care va fi lăsat la vatră va merge să urmeze o școală de zootehnie, dedicîndu-și puterile sale de muncă pentru dezvoltarea sectorului zootehnic.

Plecînd din armată, vom munci cu tot elanul nostru tineresc pentru a răspunde cu hotărîre la chemările partidului și guvernului. Tovarășilor noștri care rămîn să-și continue stagiul militar le urăm succese în munca pentru ridicarea pe o treaptă tot mai înaltă a pregătirii militare, să-și însușească cu perseverență măiestria armelor, să iubească cu dragoste nețărmurită scumpa noastră patrie și să urască din adîncul inimii pe toți dușmanii poporului muncitor.

Sergent **Trofin Constantin**; sergent **Antache Manolache**; sergent **Preotu Constantin**; sergent **Dobrilă Dumitru**; sergent **Șurlea Dumitru**, „Artilerist de frunte"; caporal **Marcu Constantin**; sergent **Țurlea Gheorghe**, „Artilerist de frunte"; caporal **Condrea Aurel**; sergent **Lazăr Vasile**; sergent **Crăsmaru Dumitru**; sergent **Munteanu Gheorghe**; sergent **Pătraș Vasile**, sergent **Somlea Mihai**.

Forța colectivului

Brigăzile utemiste obțin zi de zi noi succese în întrecerea socialistă

★ ★

Brigada fruntașă pe fabrică

Brigada utemistă de calitate, condusă de tînărul Avramescu Gavril, de la secția aparataj electric a fabricii „Electroputere" din Craiova, desfășoară o activitate bogată. De curînd, în viața acestei brigăzi, înființată în urmă cu un an, s-a întîmplat un fapt deosebit. În cadrul unei ședințe, tovarășul Covaci Alexandru, conducătorul secției aparataj, a anunțat rezultatele obținute în ultima vreme de această brigadă. Cu acest prilej ea a primit titlul de brigadă fruntașă pe întreaga fabrică.

Din brigadă fac parte tinerii Stoian Ion, Voica Nicolae și Staicu Alexandru. Analizîndu-se temeinic munca brigăzii din ultima vreme, s-a constatat că, aplicînd metoda graficului orar după exemplul Valentinei Hrisanova, ea a depășit zilnic normele de lucru în medie cu 250 la sută și a dat produse de calitate mai bună decît oricare altă echipă de la fabrica „Electroputere".

Cu ocazia festivității, membrii brigăzii și-au luat angajamentul ca lucrînd în continuare după metoda graficului orar, să dea mereu produse de calitate superioară și să depășească mai mult sarcinile de plan.

În puținul timp care s-a scurs de cînd tinerii și-au luat angajamentul, ei au dovedit prin fapte că-și respectă cuvîntul dat.

Corespondent
L. ZATTI

Turnătorii

Nu este mult timp de cînd cele două brigăzi utemiste din secția turnătorie a complexului C.F.R.-Simeria se află în întrecere. Dar iată că zilele s-au scurs. Astăzi o parte din angajamentele luate în întrecere sînt îndeplinite.

Dar, în fiecare din aceste zile s-a întîmplat cîte un lucru neobișnuit; și din lipsuri și greutăți s-a învățat cîte ceva.

Ce a hotărît brigada. Într-una din zile tinerii turnători din brigada lui Micoș Francisc se adunaseră în fața cubiloului și așteptau să se pregătească o altă oală cu fontă. În mod obișnuit, în timpul cît se pregătea o nouă oală, ei se odihneau, chiar dacă, așa cum se întîmpla de multe ori, nu erau obosiți. Era o tradiție. De această dată însă ei gîndeau cum să facă să realizeze mai ușor cele două forme peste planul zilnic, pe care se angajaseră să le dea.

Cu ideea cea bună a venit responsabilul brigăzii.

— Ce-ar fi, a spus el, ca de acum încolo, în timp ce se pregătește oala noi să lucrăm la miezuri?

— Ce să fie? — a sărit unul dintre băieți. Am cîștiga mult, o grămadă de timp. Așa o să și facem...

În primul rînd calitatea. În fiecare zi se face controlul calității. Brigada a II-a a fost întotdeauna cea dintîi în ce privește calitatea. Într-o zi însă, ea a rămas ultima. Din dorința de a produce cît mai mult, Crăciuneac Nicolae și Pienar Nicolae și-au lucrat modelele de mîntuială.

— De ce nu sînteți atenți? — i-a luat la zor Micoș.

— Păi... am vrut să cîștigăm întrecerea!

— Și am cîștigat mai mult de o grămadă — a răspuns responsabilul de brigadă. Ne-am făcut de rîs.

Cu toții s-au despărțit supărați în ziua aceea.

A doua zi însă au cîștigat din nou primul loc pentru calitate. De atunci, toți s-au învățat minte și acum știu una și bună: produse multe, dar și de calitate bună.

Ajutor de frate. Aveau de făcut aparate pentru încălzit vagoanele; piese complicate și grele pe care ei nu le mai executaseră pînă atunci. S-au sucit în jurul planului, s-au învîrtit, însă curaj de a se apuca de lucru nu prea era.

— Trebuie să cerem ajutorul lucrătorilor mai bătrîni — și-a dat unul părerea.

S-au apropiat cu toții de Danciu Petre, secretarul organizației de partid, un muncitor vîrstnic.

— Unde v-ați împiedicat? i-a întrebat el, ca de obicei.

Și, cum îi este obiceiul, a stat lîngă ei pînă au terminat primele modele...

O ședință neprevăzută. Zilele au fiecare întîmplările lor. Nu este de uitat ziua în care unul din membrii brigăzii I-a, a „șterpelit" de la brigada lui Micoș, pe nevăzute, o formă. La numărătoare, Micoș și-a dat seama ce s-a întîmplat cu forma și tot pe nevăzute a luat-o înapoi din „teritoriul" brigăzii I-a.

Pînă la urmă a ieșit cu o ședință în care tînărul cu pricina s-a făcut roșu de rușine. Pentru fapta sa necinstită l-au muștruluit chiar tovarășii săi din brigadă.

Dar în ce privește angajamentele pe care și le-au luat tinerii din aceste două brigăzi, sînt îndeplinite și chiar depășite mereu.

CARANFIL MIHAI
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

ȘI-AU ADUS DIN PLIN CONTRIBUȚIA

PITEȘTI (De la corespondentul nostru). Din dorința de a obține mereu noi realizări în întrecerea socialistă, muncitorii și muncitoarele de la fabrica textilă „11 Iunie" din Pitești depun multă străduință în activitatea lor.

Printre sectoarele care și-au luat angajamente importante în întrecere se numără și sectoarele țesătorie și filatură. Sectorul țesătorie, de pildă, și-a luat angajamentul să dea peste plan 15.000 metri pătrați țesături.

În ziua de 1 octombrie, muncitorii și muncitoarele acestui sector au analizat rezultatele obținute. Cu acest prilej ei au constatat că pînă în ziua de 1 octombrie întregul sector a dat peste plan 98.000 metri pătrați țesături, depășindu-și în felul acesta cu mult angajamentul luat.

În lupta pentru îndeplinirea angajamentelor, cele mai bune rezultate le-au obținut în acest sector brigăzile utemiste. Astfel, brigada nr 6 condusă de comunistul O. Constantin și-a depășit planul cu 12 la sută. Toate țesătoarele din această brigadă și-au depășit planul, iar tinerele Tudor Ioana, Păun Floarea, Ionescu Ioana și Zamfir Maria sînt în fruntea tuturor.

Nu este mai mic nici angajamentul luat de sectorul filatură: el s-a angajat să dea peste plan 1500 kg. fire. Dar iată că numai în 15 zile (în cea de a doua jumătate a lunii septembrie) a dat peste plan 830 kg. fire. Fruntașă s-a dovedit a fi comunista Stănescu Ioana care, lucrînd simultan la 5 părți de ring, a constituit un bun exemplu pentru ceilalți muncitori din brigadă.

PATRIEI — MAI MULT ȚIȚEI

PLOEȘTI (De la corespondentul nostru). Cele 4 secții de producție ale schelei Cîmpina sînt conduse de brigadieri ca Bădiceanu Dumitru, Brașov Dumitru, Traia Ion și alții. Punerea în practică a măsurilor indicate de conducerea tehnico-geologică a schelei, ca redeschiderea de noi straturi, pompajul forțat la unele sonde al căror debit scăzuse, reactivarea sondelor părăsite și altele, a dat posibilitatea sporirii producției de țiței în luna septembrie.

Numai aceste patru secții, de la începutul celei de a 2-a jumătăți a lunii septembrie, au obținut o depășire de extracție pe fiecare secție de 0,63 și 2,79 la sută.

Echipele și brigăzile de intervenție conduse de maiștrii sondori Ciorovan Ion, Andrei Gheorghe și alții, au adus o contribuție importantă la această victorie. Folosind cu pricepere metoda lui Arjan Dumitru, Erou al Muncii Socialiste, ei au reușit să reducă cu mult timpul de intervenție la sonde.

★

Cu aceeași rîvnă s-au avîntat în întrecere și petroliștii de la schela Băicoi.

Despre brigăzile utemiste din secția tineretului, secția sudură electrică și autogenă, precum și despre cele de la secția de întreținere electrică s-a dus vestea în toată schela.

Iată, de pildă, cei 5 utemiști mecanici montori, conduși de utemistul Marinescu Ion au redus timpul la reparația generală a unui motor de la 700 ore planificate la numai 300 ore. Reparațiile executate de ei s-au dovedit la proba practică și la recepție că sînt de calitate superioară.

De asemenea frumoase sînt succesele brigăzilor utemiste conduse de utemiștii Scarlat Ion, Crăciunică Marin, Buță Toma, Păunescu Gheorghe, Balaban Ana și Oprea Aurică, care obțin depășiri între 57 și 112 la sută față de plan.

PE SCURT

• La fabrica de motoare electrice a Combinatului metalurgic Reșița este creată o secție a tineretului în care lucrează două brigăzi utemiste de producție conduse de tinerii Gostan Pavel și Tripon Florica.

In ultima vreme membrii acestor două brigăzi au confecționat 700 ventilatoare de masă, 500 ciocane de lipit și 300 ventilatoare cu aer cald.

• La fabrica de postav „Azuga", peste 400 tineri și tinere, încadrați în brigăzi utemiste de producție, sînt în întrecere pentru cîștigarea titlului de cel mai bun năvăditor, țesător, apretor, filator și vopsitor pe întreprindere.

Construcții — din resurse locale

În lumina Proiectului de Directive al Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, oamenii de știință și tehnicienii din institutele de cercetări științifice pentru construcții și pentru industria materialelor de construcții (I.C.S.C. și I.C.I.M.C.) studiază posibilitățile de folosire tot mai largă a prefabricatelor și a materialelor din resurse locale la construcțiile care se fac în unitățile socialiste din agricultură.

Au fost definitivate cercetările cu privire la un nou tip de mortar pentru zidărie și tencuieli, în care varul este înlocuit cu argilă. Astăzi, pe majoritatea șantierelor agricole se utilizează mortar cu ciment-argilă, iar la unele lucrări din regiunea Constanța — mortar cu ciment-loes.

Au fost elaborate, de asemenea, instrucțiunile de folosire ca material de construcții a pămîntului argilos stabilizat, din care se confecționează blocuri de zidărie sau chiar pereți monoliți. Cercetări și încercări s-au făcut și în domeniul executării zidăriei din cărămizi nearse, blocuri de chirpici etc.

Institutele de cercetări colaborează în strînsă legătură cu serviciile de proiectare pentru a se găsi soluțiile cele mai economice la construcțiile din agricultură. În urma acestei colaborări s-a realizat, prin înlocuirea cu prefabricate din beton armat a lemnului rotund și ecarisat pe șantierele agricole ale întreprinderilor Ministerului Construcțiilor, o economie de 34.500 m.c. material lemnos, iar printr-o rațională sistematizare a complexelor și a distribuției interioare — o importantă reducere a suprafețelor construite. Punerea în practică a rezultatelor cercetărilor științifice a dus la o scădere de 8—10 la sută a costului lucrărilor de construcții destinate agriculturii.

SĂ GRĂBIM EXECUTAREA MUNCILOR AGRICOLE DE TOAMNĂ

De la o zi la alta, pe ogoare se desfășoară tot mai intens bătălia lucrărilor agricole de toamnă. Îndrumați de organizațiile de partid, țăranii muncitori își sporesc eforturile străduindu-se să strîngă la vreme culturile, să însămînțeze la timp și în bune condițiuni agrotehnice pentru a culege belșug de recolte în anul viitor.

In multe locuri însă, muncile agricole au rămas în urmă. Mai sînt încă în unele raioane și regiuni culturi nerecoltate, terenuri neînsămînțate. Timpul este înaintat. Culturile trebuiesc culese cît mai degrabă, iar însămînțările terminate în cît mai scurt timp. Orice zi întîrziere înseamnă pierderi mari din recolta anului viitor. Să depunem dar toate forțele noastre în scopul asigurării succesului însămînțărilor de toamnă — pentru obținerea de recolte sporite în anul viitor.

BRIGADA FRUNTAȘA

Pe ogoarele gospodăriei agricole de stat din Velichioi, regiunea Constanța, se desfășoară tot mai intens muncile agricole de toamnă. Brigadierii de la culturile de cîmp depun eforturi sporite pentru a strînge culturile de grabă și pentru a executa însămînțările la timp și în bune condițiuni.

Printre brigăzile fruntașe pe gospodărie este și cea condusă de utemistul Constantin Stolea, care lucrează la secția Cuiungiuc a gospodăriei. Datorită unei bune organizări a muncii și a rîvnei cu care a lucrat, brigada a reușit ca, încă de acum cîtva timp, să termine însămînțările de toamnă pe suprafața planificată. Cele 120 hectare cu grîu au fost însămînțate după metoda sovietică în rînduri încrucișate. La obținerea acestor succese, brigada utemistului Stolea a fost ajutată puternic de către tinerii tractoriști Anghel Stanciu și Ioan Grossu din brigada a II-a utemistă, condusă de tovarășul Ioan Radu. Luptînd pentru grăbirea însămînțărilor, tinerii tractoriști s-au străduit să folosească cît mai complet capacitatea de lucru a tractorului, lucrînd cu cuplaje de mai multe mașini agricole la un tractor.

Corespondent
MARIN POPA

SPRIJINUL TRACTORIȘTILOR

Tinerii tractoriști de la secția de centru a gospodăriei agricole de stat din comuna Borănești, raionul Urziceni, obțin succese tot mai frumoase la însămînțările de toamnă. Tractoriștii din brigada a IV-a, condusă de tovarășul Oprișan Dumitru, prin buna organizare a muncii au reușit să pregătească din timp terenul și au început la vreme însămînțatul griului de toamnă. Muncind cu multă dragoste, ei au obținut succese însemnate la însămînțări. Astfel, chiar de la începutul lunii octombrie au terminat semănatul griului de toamnă pe cele 150 hectare planificate să fie însămînțate în toamna aceasta. 90 hectare din această suprafață au fost însămînțate după metoda sovietică în rînduri încrucișate.

La executarea lucrărilor agricole de toamnă s-au evidențiat în mod deosebit tînărul tractorist Cezar Anghelută care a semănat zilnic cîte 15-16 hectare în loc de 9 hectare, cît avea planificat și tovarășul Radu Nicolae, care ară zilnic cîte 4-5 hectare în loc de 3 hectare, cît are norma. Rezultate bune au obținut și tractoriștii Drăghici Ștefan, Vlad Constantin și alții.

Corespondent
ION DAMASCHIN

CÎND NU EXISTĂ PREOCUPARE

PITEȘTI (De la corespondentul nostru). — Datorită eforturilor depuse de oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Pitești, recoltarea culturilor de toamnă este pe sfîrșite. Grija lor se îndreaptă acum spre însămînțările de toamnă. Totalizînd realizările s-a constatat însă că, pînă în ziua de 10 octombrie, în întreaga regiune s-au însămînțat suprafețe mici în comparație cu cele planificate să fie însămînțate în toamna anului acesta. În întreaga regiune au fost însămînțate 16.354 hectare cu griu, peste 389 hectare cu secară, 231 hectare cu orz și 40 hectare cu secară furajeră. Cele mai bune rezultate în desfășurarea însămînțărilor le-au obținut colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raioanele Slatina, Costești, Vedea și Găești.

Aceste rezultate sînt însă prea mici față de posibilitățile existente în regiune. Sînt raioane ca Horezu, R. Vîlcea, Drăgășani, Curtea de Argeș, Pitești și Topoloveni în care sfaturile populare comunale și raionale ca și organele agricole respective au acordat prea puțină importanță executării la timp a muncilor agricole de toamnă și n-au luat cele mai potrivite măsuri ca să asigure grăbirea ritmului lucrărilor, executarea lor în bune condițiuni agrotehnice. Sfaturile populare comunale și raionale — atît din raioanele fruntașe cît și cele din raioanele codașe — n-au învățat din experiența anilor trecuți. Însămînțările în regiunea Pitești au rămas în urmă și datorită faptului că sfatul popular regional n-a folosit la maximum inginerii și tehnicienii agronomi. Mulți dintre ei sînt ținuți în mod nejust în birouri și folosiți la lucrări statistice ce n-au nimic comun cu însămînțările.

La lipsa de preocupare a sfaturilor populare comunale, raionale și a sfatului popular regional se adaogă și „neamestecul", (în unele cazuri chiar lipsa de interes față de aceste lucrări) comitetelor raionale U.T.M. și a comitetului regional U.T.M. Pitești.

Unele organizații de bază U.T.M. din raionul Drăgășani — ca cele din comunele Nemoiu, Amărăști, Glăvile, Mitrofani, Zăvideni și altele — nu constituie un sprijin principal pentru organizațiile de partid în mobilizarea țăranilor muncitori pentru a-și însămînța la vreme ogoarele.

Comitetele raionale U.T.M. Drăgășani, Curtea de Argeș, Cîmpulung și Topoloveni n-au luat măsurile corespunzătoare pentru a se cunoaște de către întreg tineretul necesitatea aplicării minimelor agrotehnice la însămînțări.

Comitetul regional și comitetele raionale trebuie să ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea muncii politice în această campanie în rîndurile tineretului de la sate; să muncească în așa fel încît fiecare utemist și tînăr să înțeleagă importanța politică a reușitei însămînțărilor de toamnă și să fie printre fruntași la însămînțat. Comitetul regional și comitetele raionale U.T.M. pot și trebuie să contribuie la grăbirea ritmului însămînțărilor și arăturilor adînci de toamnă.

Pentru aceasta este necesar ca organizațiile de bază U.T.M. sătești să fie îndrumate îndeaproape de comitetele raionale U.T.M. pentru ca împreună cu salariații, tehnicienii și inginerii agronomi de la sfaturile populare să mobilizeze pe țăranii muncitori să obțină rezultate frumoase în muncă — să termine în bune condițiuni însămînțările.

AȘA PROCEDEAZĂ TINERII SOVIETICI

EROI AI ZILELOR NOASTRE

În întreaga țară, oamenii muncii sărbătoresc luna prieteniei cu marele popor sovietic, poporul primei țări care a înfăptuit revoluția socialistă și care acum pășește victorios spre comunism. Ziua Comsomolului leninist va fi și în anul acesta un prilej de bucurie pentru tinerii noștri care învață cu nesaț din minunatul exemplu al comsomoliștilor, al tineretului sovietic. Ei sînt însuflețiți de dorința fierbinte de a deveni asemenea glorioșilor comsomoliști, de a-și însuși înaltele lor calități morale.

Pagina aceasta, alcătuită pe baza materialelor apărute în „Comsomolscaia Pravda" și alte publicații sovietice prezintă cîteva imagini ale eroismului vieții de zi cu zi a tineretului sovietic.

Comsomolistul Filippov și-a făcut datoria

Deasupra aerodromului se desfășurau ca de obicei salturile parașutiștilor. De jos, comandanții urmăreau cu atenție siluetele care se desprindeau de avioane și deschizîndu-și parașutele în aer coborau lin spre pămînt. Printre parașutiști se afla și comsomolistul Iakov Filippov, un tînăr care venise în această unitate de aviație dintr-un îndepărtat colhoz situat în apropierea cercului polar.

...Deodată, pe aerodrom se iscă neliniște. Toți priveau cu îngrijorare în aceeași direcție; se întîmplase ceva neobișnuit — o parașută nu se deschisese și omul cădea cu repeziciune spre pămînt. O clipă, umbrela albă a uneia din parașutele care pluteau în aer îl ascunse privirilor. Apoi, toți văzură cu uimire că parașuta purta acum doi oameni. Ostașul Filippov izbutise să-l prindă în brațe pe ofițerul care în cădere trecuse pe lîngă parașuta lui și acum îl ținea strîns.

— Va suporta oare parașuta greutatea celor doi oameni? Nu se vor zdrobi căzînd la pămînt? Întrebarea aceasta îi frămînta pe toți cei care se aflau pe aerodrom. O mașină sanitară fu trimisă în locul spre care părea că se îndreaptă parașuta. Temerile, însă, se dovediră neîntemeiate. Parașutiștii aterizară cu bine. De-abia atunci își descleștă Filippov brațele care îl țineau cu putere pe ofițerul Maslov...

Ordinul de zi închinat acestei întîmplări arată că ostașul Filippov „dînd dovadă de excepțional curaj și prezență de spirit, riscîndu-și propria sa viață, a salvat viața unui ofițer..."

De curînd, în Marele Palat al Kremlinului, comsomolistului Iakov Filippov i s-a înmînat ordinul Steaua Roșie.

Secretul lui Konstantin Șarikov

Șeful de brigadă Ivan Mihailovici Mitcenko rămăsese înmărmurit. Îl cunoștea pe Kostea Șarikov din momentul înființării sovhozului. Împreună cu tovarășii săi, Kostea își croia drum prin stepa înzăpezită, sărea cu îndemînare din camionul împotmolit, împingea mașina. Șarikov a fost împreună cu ceilalți la gara din Esil pentru a lua în primire casele prefabricate, a alergat după șeful gării, după expeditor, a ajutat la încărcarea unor panouri grele. La serata închinată zilei de 1 Mai, Șarikov a dansat, iar peste cîteva zile alerga cu prietenii săi după mingea de fotbal și loviturile lui erau, pare-se, dintre cele mai puternice. Și acum, dintr-o dată, s-a aflat că lui Konstantin Șarikov îi lipsește un picior.

S-a aflat aceasta într-o dimineață ploioasă, cînd brigada transporta piesele caselor prefabricate, iar Șarikov împreună cu ceilalți, răzbea cu greu pe drumul plin de băltoace. Deodată el s-a apucat cu mîna de ușa mașinii și i-a spus șefului de brigadă:

— Ivan Mihailovici, dă-mi, te rog, ciocanul, mi s-a rupt piciorul.

— Ce? — s-a mirat Mitcenko. I se păruse că n-a auzit bine.

Dar Șarikov a luat ciocanul și Mitcenko a putut să vadă că el poartă o proteză. Tînărul tractorist a ciocănit puțin la proteză, a mulțumit pentru ciocan și a pornit să-și ajungă din urmă tovarășii.

— Stai, stai! — l-a oprit Mitcenko. — De ce nu ne-ai spus nimic?

— Dar de ce?

— Cum „de ce"? Fără un picior — și în toate călătoriile, la toate muncile...

— Ei, dacă v-aș fi spus, Ivan Mihailovici, voi m-ați fi lăsat în cort. Eu nu sînt infirm, pot să fac orice!

...În trenul plin de comsomoliști, Kostea Șarikov era primul la jocuri și cîntece. Nimeni nu știa că acestui flăcău vesel și plin de viață îi lipsește un picior.

El se temea cel mai mult de compătimirea tovarășilor săi.

Primind de la comitetul raional al Comsomolului din Berislav, regiunea Herson, foaia de drum comsomolistă pentru a pleca la valorificarea pămînturilor înțelenite, Șarikov a spus doar că știe să conducă tractorul și combina. Și aceasta era adevărat. Despre proteză n-a suflat nici o vorbă. Nici măcar la locul nou de muncă nu toți prietenii lui din cort cunoșteau aceasta.

Nici directorul sovhozului nu știa nimic. Primul tractor, tractorul nr. 1 — un puternic „Stalineț-80" — a fost încredințat lui Șarikov, care s-a arătat a fi un om energic și operativ.

Șarikov a fost primul din sovhoz care a arat într-un schimb în loc de șapte hectare — opt. El a învățat să economisească timpul la pregătirea tractorului, mașina lui are cei mai puțini timpi morți. Pe buletinul informativ cu privire la rezultatele întrecerii în ultimele 24 ore, afișat la tabăra de cîmp, numele lui Konstantin Șarikov figurează primul: el se angajase să are 7,15 hectare și a arat nouă hectare.

Șarikov este un om plin de viață. Tinerii văd în el un bun tovarăș, un tractorist dibaci. Ei învață de la el, îi urmează exemplul.

Cu trei ani în urmă, într-un accident, el a căzut sub tren și a rămas fără un picior. Abia peste cinci luni a părăsit patul, cu ajutorul cîrjelor.

A început să facă antrenamente. Făcea exerciții la barele ce se găseau la spital. Cădea și se ridica apoi din nou pe bare. Iar cădea, dar nu se lăsa. În sfîrșit i-au adus proteza. La sfatul medicului, Șarikov a învățat să umble fără cîrje. El se silea să pășească cu bastonul pe un cerc uriaș. Cînd puterile-i erau pe sfîrșite, el își impunea să mai facă un pas și apoi încă unul.

Tatăl lui Konstantin a murit demult, mama sa a fost împușcată de hitleriști. Ieșind din spital, tînărul s-a dus la o verișoară în regiunea Herson. Acolo, în S.M.T.-ul din Berislav, a urmat cursurile de combineri și a devenit mecanizator. A aruncat apoi bastonul și a început să umble fără el. Iată că și aici, pe pămînturile înțelenite, în condițiile cele mai grele, Konstantin Șarikov muncește în așa fel încît nimănui nu-i trece prin gînd că el poartă proteză. El a luat-o înaintea „concurenților" săi cei mai puternici cu aproape o sută de hectare.

Șarikov a studiat mașina la perfecție și acum îl învață și pe ajutorul său, comsomolistul Valentin Volohov, să conducă tractorul. Konstantin găsește timp și pentru munca obștească. El a fost ales redactor al gazetei de perete, membru al comitetului sindical al sovhozului, președinte al comisiei de întreceri. Aceasta e bărbăția și fermitatea sufletească a acestui tînăr sovietic, unul din cei mai buni tractoriști din noul sovhoz de pe pămînturile înțelenite.

D. NOVOPLIANSKI

Sovhozul „Țelinnîi"
R. S. S. Kazahă

Înfruntînd furia apelor

Sufla un vînt puternic. Apa lacului Balhaș, împinsă spre unul din maluri, amenința să înece iurtele ciobanilor și pășunile unde pășteau turmele de oi ale gospodăriei auxiliare „Orta Deresin".

În aul se aflau numai femeile mai vîrstnice și comsomolistul Altînbek Mamașev. Tînărul cazah nu și-a pierdut cumpătul. El a ajutat ciobanilor să mîne oile într-un loc unde nu le putea ajunge furia apelor. Apoi, cu ajutorul femeilor, Mamașev a transportat lucrurile din iurtele păstorilor pe un deal din apropiere. Pentru aceasta, el a trebuit să treacă de cîteva ori înot apa rece.

Comsomolistul Mamașev a primit mulțumiri din partea conducerii gospodăriei.

Pentru salvarea unei vieți

În încăperea sovietului sătesc din Enmelen ardea lumina. Președintele sovietului, Vladimir Ivanovici Tnelkut, privea îngrijorat pe fereastră. În bezna nopții vuia furtuna. Vîntul arunca în fereastră fulgi de zăpadă. Sîrmele de telegraf sunau prelung.

Ușa se deschise și în cameră intră Maria Valșina, felcera satului. Ea salută, luă de pe masă un os de ren și începu să scuture zăpada de pe scurta sa de blană; apoi întrebă:

— De ce m-ați chemat, Vladimir Ivanovici?

Cu cîteva ore înainte, fata se întorsese dintr-un sat vecin, unde se dusese să îngrijească un copil grav bolnav. Tocmai făcuse focul în cameră și se pregătea să se odihnească. Dar iată că...

— În brigada lui Kim-Kim s-a îmbolnăvit un om — vînătorul Kerghinto. E foarte grav bolnav. Trebuie să pleci la Neran.

— Plec, dar îmi trebuie altă îmbrăcăminte: a mea e udă.

— Îți dau eu. — Tnelkut tăcu, apoi se apropie de fată și îi spuse: — Ești inimoasă, Valșina.

Spunînd acestea, el ieși din cameră. Peste cîteva minute se întoarse și îi întinse fetei o legătură cu îmbrăcăminte de blană:

— O să mîn chiar eu cîinii. Îmbracă-te.

...Sania trasă de cîini ieși din sat. Urcîndu-se în sania căptușită cu piele de ren, Maria își ascunse fața în căciula de blană și rezemîndu-se de Tnelkut, ațipi.

În stînga se auzea clipocitul mării. În dreapta se înălța ca un zid o colină. Cîinii aci se prăbușeau în zăpada adîncă, aci se cățărau pe sloiurile de ghiață.

Maria se trezi cînd sania se oprise lîngă colină. Mai departe trebuiau să meargă pe o pantă abruptă, suspendată deasupra mării.

— Ei, comsomolisto, nu ți-e frică? — întrebă Tnelkut.

— Dacă ți-e frică de lupi, nu te duce în pădure, — răspunse în glumă Maria.

— Atunci mergi tu înainte, iar eu vin în urma ta cu cîinii, — spuse președintele și îi întinse un cuțit mare de vînătoare.

Urcușul acesta nu era cea mai grea parte a drumului. Tnelkut și Maria se cățărau cu siguranță pe pragul îngust de stîncă. Dar cu cît se ridicau mai sus, cu atît era mai puțină zăpadă sub picioarele lor. Curînd ea dispăru cu totul: vîntul măturase de pe pragul de piatră zăpada proaspătă, lăsînd numai pojghița de ghiață de sub ea.

În îmbrăcămintea grea de blană era cald. Maria își scoase căciula. Îi năvăli în urechi zgomotul mării și fata se simți îndemnată puternic să arunce o privire în jos. Uitînd sfatul, Maria își plecă ochii pentru o clipă. În lumina fosforescentă a lunii, marea părea lipsită de viață. Pe Maria o cuprinse frica. Ea se lipi cu tot corpul de pragul de ghiață și rămase pe loc... Dar în urma ei venea Tnelkut cu cîinii, iar înainte se întindea „drumul rău" — un fel de pervaz alb, care încingea colina în partea dinspre mare. Încordîndu-și forțele, Maria se cățără sus. După ea se urcă și Tnelkut cu cîinii.

— Iată că am ajuns și la „drumul rău" — spuse el, așezîndu-se în sanie și aprinzîndu-și luleaua. Dar Maria nu auzi cuvintele lui. Ea se mai afla încă sub impresia clipelor grele prin care trecuse.

— Acum urcă-te în sanie, — spuse Tnelkut trezind-o din amorțire.

Vînătorii și cei care conduc săniile cu cîini cunosc în Ciukotka multe drumuri proaste. Dar nu degeaba l-au botezat tocmai pe acesta „drumul rău". Vara umblă pe el numai în cazurile cînd nu pot merge pe mare din cauza furtunii. Dar vara nici nu este atît de periculos aici. La începutul iernii însă, cînd pămîntul este ascuns sub zăpadă iar marea nu e încă acoperită cu ghiață, „drumul rău" devine cu adevărat primejdios. Viscolul acoperă cu zăpadă pragul acesta îngust, vîntul de sud umezește zăpada iar gerosul vînt de nord așterne deasupra o pojghiță de ghiață. Lipsa de experiență a conducătorului saniei sau o zmucitură a cîinilor poate aduce pieirea călătorilor. Și conducătorii săniilor evită să meargă singuri pe aici în acest anotimp, în special cu sania încărcată. Întorcîndu-se acasă, brigadierul caravanei dezleagă un cîine înaintaș și îi dă drumul să alerge în sat. Acolo, aflînd că săniile așteaptă ajutorul lor oamenii le ies în întîmpinare cu frînghii, otgoane, cu răngi de fier...

...Vîntul nu reușise încă să măture toată zăpada și drumeții făcură cu bine o jumătate de drum. Dar îndată ce cîinii ieșiră pe ghiața alunecoasă care strălucea la lumina lunii, unul dintre înaintași, dînd neîndemînatic din picioare, căzu pe o coastă și alunecînd jos de pe prag, doborî pe al doilea înaintaș. A doua pereche de cîini se încurcă și ea în hamuri. Cîinii înhămați se învălmășiră. Izbindu-se cu tălpile de piatră, sania alunecă de pe marginea drumului. Maria căzu și începu să se tîrască pe spate pe panta abruptă a colinei, încercînd să se sprijine cu tălpile moi ale cizmelor sale de blană de colțurile înghețate. În sfîrșit izbuti. Se întoarse pe o parte și amintindu-și de cuțit, îl înfipse în crusta de ghiață. Stratul subțire de ghiață nu rezistă și cuțitul îi scăpă. Dar Maria aluneca acum mai încet... A doua lovitură de cuțit nimeri într-o movilită de zăpadă și opri căderea fetei. După mirosul mării și după zăpada umedă ea înțelese că atîrna chiar deasupra apei. Inima începu să-i bată, pe frunte îi apărură broboane de sudoare... Unde este Tnelkut, ce face? Ce-i cu sania? Gîndurile i se învălmășeau în cap.

— Ma-ri-a! — se auzi de sus.

— Sînt aici, Tnelkut, aici! — strigă fata din toate puterile dar vocea ei răsună foarte încet. Ca răspuns se auzea numai clipocitul valurilor și scrîșnetul gheții care plutea pe lîngă țărm.

Mîna îi înțepenise și începu să alunece pe mînerul cuțitului. Maria o înlocui cu cealaltă dar curînd obosi și aceasta. În sfîrșit, se prinse de el cu amîndouă mîinile. Din cauza aceasta cuțitul se apleca în jos. Ea își închipui într-o clipă tabloul căderii sale, mai întîi pe blocurile ude și ascuțite de ghiață, apoi în apa rece... Ținînd cuțitul cu o mînă, Maria bătea cu disperare în el cu cealaltă mînă. Dar fără nici un folos: ghiața rezista... „Ce-i de făcut?" — întrebarea aceasta zvîcnea mereu în creerul său. „Să nu-mi pierd cumpătul, să rezist", răspundea conștiința.

— Maria, așteaptă-mă! — se auzi deodată vocea lui Tnelkut. Odată cu acest îndemn își recăpătă siguranța și inima începu să i se liniștească. Deodată ea simți că ceva îi atinge capul. Își ridică ochii și văzu deasupra ei un laț mare. Apucîndu-l, îl zmuci de cîteva ori. Cureaua se întinse îndată. Maria își înfășură lațul de cîteva ori în jurul mîinii și îl întinse puternic. Cureaua nu ceda. Atunci, ținîndu-se cu mîna stîngă de curea, Maria zmulse cuțitul din ghiață și agățîndu-se cu el de suprafața stîncii, făcu cîțiva pași, răsucind cureaua pe mînă. Mîinile slăbite nu i se supuneau, picioarele îi tremurau...

Pe fața bronzată a lui Tnelkut curgeau șiroaie de sudoare. Lîngă președinte ședea ghemuit un păstor ciuk pe care Maria nu-l cunoștea. La picioarele lui era un otgon desfășurat, al cărui capăt era răsucit în jurul mîinii Mariei. Arătîndu-și dinții mari și rari, păstorul zîmbi bucuros.

— Etti! — o salută el pe fată.

Maria se așeză pe ghiață și se rezemă de sanie. Nu avea putere nici măcar să răspundă la salut. Dar sufletul îi era plin de căldură și bucurie. Ea își aminti deodată fără să știe de ce, că după terminarea școlii medii tehnice nu-i venea de loc să plece în Ciukotka. Dar în cei doi ani de muncă în localitatea aceea din Ciukotka, Maria reușise să cunoască și să îndrăgească acest popor cinstit și curajos. Și acum o cuprinse cu o nouă forță dorința de a închina acestui ținut toate puterile și cunoștințele sale.

Tnelkut o scutură ușurel de umăr.

— Nu te-ai lovit?

— Nu, — răspunse fata clătinînd din cap.

— Poate că ar fi bine să nu mergem mai departe, să ne întoarcem?

Maria se ridică cu greu pe picioarele tremurînde, se așeză în sanie și arătînd cu mîna în direcția „drumului rău" care strălucea la lumina lunii, răspunse:

— La Neran sîntem așteptați...

Președintele o privi cu căldură și îi spuse ceva păstorului. Acesta zîmbi și se așeză alături de Tnelkut. Sania porni încet înainte.

I. EGOROV

Raionul Anadîr,
Districtul național
Ciuk

Victoria inovatorului

Mecanicii depoului din Novgorod conduc de mulți ani trenuri de mare tonaj. Printre cei mai buni muncitori de la noi se găsesc și mecanici bătrîni, cu experiență și tineri care muncesc aci de curînd. Și nimeni din depou nu se miră atunci cînd un tren, care depășește norma de tonaj cu 400—500 tone, este adus la destinație de un mecanic tînăr.

Patru sute — cinci sute tone... Se obișnuia să se considere că aceasta e o realizare bunișoară și arareori risca cineva să ia mai mult. Dar de curînd a avut loc la noi o întîmplare care a marcat o cotitură în viața colectivului.

Pentru călătoria cu pricina Leonid Șubin, mecanic al locomotivei comsomoliștilor s-a pregătit multă vreme. El a studiat minuțios profilul liniei, a elaborat cu răbdare, împreună cu ajutorul său, Mihail Suhanov, cea mai bună metodă de încălzire a locomotivei. Tînărul mecanic, sprinten și de obicei plin de neastîmpăr, a stat mult în biroul tehnic aplecat asupra schemelor și a materialelor ajutătoare.

De astă dată Șubin a venit pe locomotivă cu o oră înainte de plecare. El însuși a încărcat cărbunele, a verificat mașina. Ajutorul său, Mihail Suhanov și fochistul Grigori Golikov îl așteptau deja la șeful de tură al depoului.

— Trenul este gata! — zise acesta.

— Ce greutate are? — a întrebat Leonid.

— Patru sute cincizeci de tone și ceva...

— Îmi permiteți să vorbesc cu dispecerul? — întrebă Șubin și luă în mînă receptorul.

— Tovarășe Morozov — spuse el — iau acest tren pentru că este deja alcătuit, dar nu mă întorc cu o astfel de greutate. Poftim? Cum adică? E puțin! Cît am nevoie mă întrebați? Cel puțin o mie! Iar maximum — greutatea dublă.

De la Novgorod la gara Batețkaia au călătorit după cum spun mecanicii „cu vînt prielnic". După odihnă, Leonid a cercetat mașina cu mare atenție. Totul era în ordine. Morozov, dispecerul sectorului, a chemat pe mecanic la el.

— Ei, nu v-ați răzgîndit?

— Nu. Brigada este de acord să ia un tonaj dublu.

Înainte de pornire Leonid a verificat încăodată focarul, frinele, domul de nisip: trebuia să fie sigur că toate mecanismele locomotivei sînt în ordine. Leonid era emoționat. El știa că acest drum este urmărit de zeci de oameni de pe întregul sector. Doar nu e glumă ca tonajul trenului să fie de două ori cît prevede norma. „E timpul" — gîndi Leonid și făcu un semn ajutorului.

— Liber! — strigă Leonid și deschise cu precauție regulatorul.

Suflînd din greu, locomotiva se urni din loc.

Dispecerul Morozov a asigurat drum liber pe tot parcursul. Au sosit la Novgorod în zori. Leonid Șubin a predat locomotiva și a dat drumul oamenilor din brigadă să plece acasă.

În cursul zilei veni la depou. În camera șefului de tură el văzu un panou proaspăt, care chema pe toți mecanicii să urmeze pilda brigăzii locomotivei comsomoliștilor. Pentru această călătorie șeful depoului a adus mulțumiri lui Leonid Șubin, Mihail Suhanov și Grigori Golikov.

S-au ivit în depou sceptici care au declarat că acest raid este o excepție, că sînt necesare, cică, condiții deosebite, că nu poți conduce un tren din Novgorod la Batețkaia, de pildă, cu tonaj dublu: urcușul este greu. Peste cîteva zile aceste discuții au încetat. Leonid Șubin a adus la Batețkaia un tren cu 176 osii. Tonajul trenului depășea norma dublă.

Acum inițiativa comsomoliștilor este urmată de mecanicii fruntași ai altor locomotive. Mișcarea pentru trenuri de mare tonaj se extinde tot mai mult.

F. IVANOV
tehnician la depoul de locomotive din Novgorod

ÎN ADÎNCUL BĂTRÎNULUI BAICAL

De cîteva zile bătea cumplitul vînt „Kultuk". Vîntul smulgea podoaba de spumă albă de pe crestele valurilor grele, încovoiate și o prefăcea în fîșii informe de ceață. Valurile furioase se fugăreau și se prăbușeau cu zgomot pe mal.

Astfel a întîmpinat Baicalul grupul scafandrilor — constructori din Leningrad. Îi aștepta o muncă grea. Înfruntînd furtunile toamnei și gerul iernii, trebuiau să demonteze în apa rece ca ghiața o veche cală și să construiască una nouă pentru a ridica spărgătorul de ghiață „Angara" care urma să fie reparat.

Conducerea lucrărilor fusese încredințată lui Vladimir Eintal, maestru în munca de scafandru. El studie repede proiectul, alese șapte scafandri cu experiență, majoritatea tineri, utilajul stațiunii, instrumente de construcție și în curînd sosi la noul loc de muncă.

În curtea șantierului „Iaroslavski" se instala stațiunea scafandrilor. Aceștia studiară cu atenție copiile schițelor vechii cale. De aceasta depindea termenul îndeplinirii lucrărilor.

Primul care trebuia să intre în apă pentru a cerceta cala era Volodia Kulakov, cel mai tînăr scafandru. El își îmbrăcase deja cămașa strîmtă de cauciuc. Eintal îi dădu ultimele indicații. Apoi i se puse pe cap casca de aramă. Scafandrul coborî cîțiva pași pe scară. În clipa aceea, un val uriaș se năpusti asupra lui. Apoi — un al doilea val, încă unul. Ele îl răsturnară pe Kulakov și îl traseră într-un abis întunecat. Tubul de aer comprimat se tîra după el în apă.

— Alo!... Kulakov!... Volodia! — strigă în pîlnia telefonului Eintal. Vîntul care se întețise dintr-odată îi ducea strigătele departe.

Cînd Vladimir, amețit, își veni în fire, el nu putu să se scoale în picioare, atît de agitată era apa lacului.

Tîrîndu-se în patru labe, Vladimir se îndepărtă de țărm spre adîncime. Aci era mult mai liniștit. Străbătuse deja cîteva zeci de metri. Kulakov se îndreptă spre silueta neagră a calei.

Apele lacului sînt neobișnuit de străvezii, de aceea cu toate că lumina era slabă se vedea foarte bine împletitura de grinzi. Vladimir își aminti schița vechii cale. Aici ar trebui să fie consola, dar uite că lipsește. Nu se vede nici grinda transversală. Ciudat! Să fi încurcat ceva? Scafandrul vru să ocolească instalația dar alunecă, privi în jos și se dădu înapoi.

Puțin mai departe, fundul lacului se întrerupea brusc; dincolo de marginea lui era un întuneric negru-verzui. Toate acestea erau atît de neașteptate încît nu auzi deîndată telefonul. Eintal striga neliniștit.

— Vino imediat sus! Începe furtuna.

Drumul înapoi fu foarte greu. De multe ori, valurile îl răsturnară pe Vladimir, îl traseră înapoi.

În sfîrșit, istovit, Kulakov ajunse la suprafață și căzu sleit de puteri pe punte. Tovarășii săi îi scoaseră costumul de scafandru și îl duseră într-o cabină încălzită.

Profitînd de momentele cînd furtuna se domolea, scafandrii cercetară cu atenție cala. Îi aștepta o mare dezamăgire. Copiile schițelor nu corespundeau realității. Mai tîrziu se află că originalele lor arseseră cîndva în arhive. Aceasta complica mult sarcina scafandrilor. Începu o muncă grea, migăloasă care se făcea mai ales cu mîinile.

În timpul acesta, lacul îngheță. Gerurile ajungeau pînă la 35-40 grade sub zero. Deabia apuca scafandrul să iasă din apă și să se urce pe punte și îndată o pojghiță de ghiață îl acoperea în întregime.

În condițiile acestea grele, scafandrii lucrară la demontarea vechii cale timp de patru luni. În sfîrșit, scoaseră ultima grindă. În perioada aceasta sosi un tînăr specialist, inginerul hidrotehnician Anatolii Nikolaevici Rumianțev.

Sub conducerea lui începu una din cele mai grele etape ale construcției — extragerea mîlului cu ajutorul hidromonitoarelor pînă la temelia de stîncă pe care trebuia așternută piatră pentru instalarea chesoanelor.

E nevoie de o deosebită dibăcie ca să lucrezi sub apă cu hidromonitorul. Forța șuvoiului de apă îl aruncă pe scafandru înapoi. Trebuie să facă multe eforturi ca să rămînă pe loc. Uneori chiar, pomparea o făceau culcați.

Cînd fundul fu curățit de aluviuni și dădură de stîncă, scafandrii aduseră pietre, le așternură și le nivelară dîndu-le înclinarea necesară. Apoi pregătiră chesoanele.

Iarna se apropia de sfîrșit. Tot mai des răsunau dinspre Baical bubuituri puternice care aminteau cînd tunetul, cînd un tir de artilerie — troznea ghiața.

Așteptînd ofensiva gheții, scafandrii construiră un baraj care să-i oprească năvala... Tuturor li se părea că primejdia a trecut. 1 Mai fu sărbătorit cu veselie. Timpul era minunat. Deodată, cerul se posomorî. Mecanicul de la compresor, Vasili Grigorievici Celpanov, vechi siberian, privi nemulțumit orizontul. Întotdeauna, el prezicea aproape fără greșeală, ce timp va fi. „Unchiul Vasia al nostru e cel mai bun barometru" — glumeau scafandrii.

— Ei, fraților, o să mai sufle „Kultukul". Țineți minte ce vă spun, o să mai sufle! — spuse el odată îngrijorat.

Și într-adevăr, „Kultukul" a mai suflat. Catastrofa s-a întîmplat în timpul nopții. Pe neașteptate a izbucnit o furtună de gradul nouă. Blocuri de ghiață se izbeau de construcție, totul troznea și se frîngea. Bîrnele se împrăștiară făcînd un zgomot asurzitor. Amîndouă chesoanele se rupseră și dărîmînd totul în calea lor pieriră în întuneric.

Zorile mohorîte dădură la iveală priveliștea unor mari distrugeri. Ghiața se împrăștiase aproape, dar valuri uriașe, înalte de peste trei metri îi luaseră locul. Cînd furia stihiei se domoli puțin începu căutarea chesoanelor dispărute. Primul porni în căutarea lor, tot Vladimir Kulakov. El petrecu cîteva ore sub apă dar nu izbuti să găsească decît un singur cheson — celălalt dispăruse fără urmă.

În sfîrșit, trecu perioada furtunilor. Baicalul scăpă de învelișul său de ghiață. Începură zile de muncă încordată. Chesonul găsit fu ridicat cu ajutorul unor pontoane făcute din butoaie de benzină. Al doilea cheson trebui construit din nou. Începură să construiască noua cală.

E greu să ne închipuim cît de complicată și plină de o uimitoare precizie este munca aceasta sub apă. Celui care nu a fost niciodată într-un asemenea abis de apă verzuie îi e de neînțeles cum se pot potrivi cu o precizie milimetrică traverse uriașe de lemn. Aceste traverse nu pot fi lăsate nici o clipă fără un balast căci îndată sar ca niște dopuri la suprafața apei. E greu să tai, să pilești, să instalezi piese uriașe, în fundul veșnic agitat al lacului, la o lumină difuză care se schimbă neîncetat. În afară de aceasta, deși poartă în spate și pe piept greutăți, deși au o încălțăminte grea, scafandrii își pierd sub apă o parte din stabilitate.

Astfel au muncit din greu scafandrii. În sfîrșit, veni ziua mult așteptată. A fost fixat ultimul șurub, înclinarea a fost verificată după aparatul de nivelment. 5600 ore au muncit scafandrii în abisul rece al Baicalului și au isprăvit înainte de termen construcția.

În curînd, uriașul corp ruginit al unuia dintre veteranii flotei Baicalului — istoricul spărgător de ghiață „Angara" va fi adus la cală și pe glisiere speciale va fi ridicat pe șantierul naval; după o reparație generală, el va începe din nou să navigheze.

După „Angara" pe aceeași cală vor fi ridicate multe alte vase. Iar scafandrii vor începe să lucreze fie în fundul marelui fluviu rus Volga, pe șantierele hidrocentralelor de la Kuibîșev, de la Stalingrad sau de la Gorki, fie la construcția cheiurilor pe furtunoasa mare Barentz, sau vor construi o nouă cală în apele reci ale Balticii.

M. SMIRNOV
V. MUHORTOV

Lacul Baical
Satul Listvenicinoe

Munca nu a fost întreruptă

Comsomolistul Ivan Lebedev, montor al trustului „Stalconstrucția" este cunoscut multor leningrădeni. El este cunoscut și în alte orașe, unde, împreună cu brigada sa, a montat construcții de oțel la înălțimi amețitoare. Ivan Lebedev a trecut prin aspra școală a curajului; nu odată a urcat el pe ploaie și furtună treptele acoperite de ghiață alunecoasă ale construcțiilor înalte.

Odată cu Lebedev și cu tovarășul său de muncă Nikolai Gomzin s-a petrecut următoarea întîmplare: Construcția turnului de televiziune era pe sfîrșite. Lebedev și Gomzin se găseau la o mare înălțime. Spre locul acesta se ridica o uriașă coloană pentru montare. Deodată, scripetele ce atîrna de brațul macaralei deasupra capetelor lui Ivan și Nikolai trozni și coloana se prăbuși. Căderea ei a fost oprită numai datorită faptului că se încurcase cablul în traversele de oțel ce se aflau mai jos de scripete. Într-o fracțiune de secundă hotărîrea fu luată. Ivan a strigat să se oprească macaraua, iar apoi să se ridice o schelă suspendată. După ce coloana a fost coborîtă pe pămînt iar de cablu s-a atîrnat o schelă suspendată, el s-a așezat împreună cu Gomzin în ea. Macaraua tresări și cablul ridică încet pe cei doi tineri. Vîntul șuiera pe lîngă ei iar deasupra capetelor atîrna scripetele stricat. Cînd au ajuns pînă la el cei doi prieteni au constatat că scripetele nu poate fi înlocuit pe loc cu unul nou: schela se legăna în toate direcțiile. Atunci, comsomoliștii au fixat schela de corpul de oțel al brațului macaralei și liniștiți, ca și cum nu s-ar fi petrecut nimic deosebit, au început să schimbe scripetele. Cei doi îndrăzneți biruiseră.

Gospodina brigăzii

În trecut, Ania Mocialova nu prea a avut prilejul să se ocupe de gospodărie. A crescut într-o casă a copilului, a absolvit cu diplomă de merit școala profesională și a intrat în producție ca strungar de categoria a 5-a. Cînd a venit să lucreze pe pămînturile înțelenite, a fost trimisă la o școală de tractoriști. Curînd însă, directorul a rechemat-o. Aniei i se cerea să treacă la o muncă nouă, necunoscută dar necesară tractoriștilor — să fie bucătăreasă.

Munca în stepa cazahă nu e deloc ușoară. Tractoriștii au nevoie de o îngrijire bună ca să poată lucra cu spor. Lucrul acesta l-a înțeles fata de 18 ani, crescută la oraș, neobișnuită cu asprimea vieții din acest ținut îndepărtat. Ania e comsomolistă și știe că datoria ei e să muncească acolo unde e mai mare nevoie de ea.

La început, tractoriștilor din sectorul al doilea li s-a părut curios că tînăra bucătăreasă intră în barăci să vadă dacă s-a făcut curățenie, îi dojenește cînd sînt dezordonați. Cu timpul însă s-au obișnuit, au început s-o prețuiască pe „gospodina" lor care nu se mulțumește să le pregătească de mîncare ci le și spală lucrurile, le cîrpește, se ocupă de ei ca o soră grijulie.

Tînăra bucătăreasă are multe griji. Băieții din brigadă așteaptă o mîncare hrănitoare, gustoasă. Dar cum să gătești, de pildă, o ciorbă care să le placă, dacă-ți lipsește ceapa? Și Ania pleacă în îndepărtatul sat Cernobaevka să aducă o funie de ceapă. Sau pornește, fără să țină seama de ploaie, spre fabrica de produse lactate — de unde se poate lua lapte bătut pentru tractoriști.

Primăvara, revărsările au izolat sovhozul de centrul raional, de unde se aducea pîine. Aproape două zile tractoriștii au fost nevoiți să se lipsească de pîine. Ar fi durat poate mai multe zile, dar cum era să se împace Ania cu o asemenea situație? A plecat pe jos, prin noroiul lipicios în care i se înfundau picioarele, spre sovhozul Priișimsk. A străbătut 20 de km. și ajunsă la sovhoz, s-a apucat de treabă. A cumpărat făină, drojdie și sare și a început să frămînte aluatul. Spre seară pîinea a fost gata. Ania nu a rămas să înopteze în sat. Însoțită de un tractorist a pornit înapoi, spre brigadă. Au mers toată noaptea, găsindu-și cu greu calea prin iarba umedă. În zori, cînd s-au sculat tractoriștii li s-a servit dejunul cu pîine proaspătă, rumenă. Și toți au înțeles că și de data aceasta, Ania a avut grijă de ei.

„Cum o duci tu, draga noastră?... — îi scriu Aniei prietenele. — Povestește-ne, Anecika, despre ziua ta de muncă"...

Ziua de muncă a tinerei bucătărese începe devreme de tot. În zori, la ora 5, cînd tractoriștii din schimbul de dimineață sînt treziți de Ania, dejunul îi așteaptă deja. Și imediat sosesc să ia masa cei care lucrează în schimbul de noapte. Ziua, tot Ania îi trezește și le dă de mîncare. Cînd termină, pleacă în stepă, la 5—6 km. depărtare, să ducă tractoriștilor prînzul, fiecăruia lîngă mașina lui. Apoi, trebuiesc spălate vasele, trebuie cărată apa. Și în timpul liber o așteaptă un maldăr de rufe — să le spele, să mai coasă cîte ceva...

Nu e de mirare că băieții din brigadă sînt recunoscători Aniei și că în zori e o adevărată întrecere între tractoriști — care se scoală mai devreme să umple gălețile cu apă pentru bucătărie. Toți doresc atît de mult să-i ajute tinerei lor gospodine...

Utemistele Răcoreanu Nicolina și Andrișoaie Elvira de la întreprinderea „Tricotajul Roșu" din Capitală, sînt fruntașe în producție. Ele au reușit să valorifice cupoanele și resturile, confecționînd tricotaje și lenjerie în valoare de 20.500 lei.

În fotografie: cele două prietene examinează o parte din produsele realizate, care în curînd vor fi puse în vînzare.

Foto: RADU COSTIN

Scrisori către redacție

Să se asigure aprovizionarea de iarnă în Constanța

● Gospodăria noastră de stat are o secție legumicolă de 450 hectare de pe suprafața căreia am recoltat sute de vagoane de legume în cursul acestui an. În contractul încheiat este prevăzut ca transportul cantităților de legume să-l execute O.C.L. „Aprozar". Însă conducerea acestei întreprinderi nu respectă contractul. În secția unde lucrez se află pe cîmp grămezi imense de legume și zarzavaturi. Stau adunate circa 3 vagoane de pătlăgele verzi, peste 5.000 kilograme roșii, mii de kilograme de varză, ceapă și zarzavaturi de tot felul. Pentru ca timpul nefavorabil să nu le strice am hotărît de comun acord cu conducerea gospodăriei să repartizăm unul dintre cele două pontoane ale gospodăriei pentru transportul pe apă. Astfel, pe o distanță de 14 kilometri pontonul nostru face două curse pe zi de la grădină pînă la baza „Aprozar"-Fetești. Pe uscat însă doar un singur camion transportă legume. Face cîteva curse și apoi iar stă. Întreprinderea O.C.L. „Aprozar"-Constanța trebuie să grăbească transportul legumelor și al zarzavaturilor.

Noi am cerut organizației U.T.M. să ne sprijine în munca de recoltare. Astfel, s-au format brigăzi voluntare de tineri care vor sprijini munca de strîngere a recoltei.

Vom avea adunate în curînd alte sute de vagoane de legume și zarzavat. Ele trebuiesc grabnic transportate și depozitate.

BURLACU I. TUDOR
administratorul secției Pietroiu a G.A.S. „Pandurl"

● Zilnic servesc masa la cantinele șantierului un mare număr de oameni. Grija conducerii și a noastră a fost să asigurăm permanent muncitorilor o masă consistentă și la un preț redus. Pentru aceasta, noi am cultivat în gospodăria anexă legume și zarzavaturi, asigurînd în cursul verii o hrană de bună calitate.

Vrem ca și în timpul iernii să avem asigurată o mîncare bună. Cantitățile de legume și zarzavaturi recoltate din gospodăria anexă nu ne sînt însă suficiente. Cu mult înainte am cerut Aprozarului să ne asigure legumele și zarzavaturile necesare pentru iarnă. Acolo am dat însă peste oameni care nu ne-au înțeles. De mai bine de o săptămînă umblu zilnic cu contractul ce trebuie să-l încheiem, trecînd de la un șef la altul. Avem nevoie de 200 tone de cartofi, 10 tone ceapă, 5000 kg. bulion, 7000 kg. fasole, 6000 kg. murături. Mă întreb, și le-o mai spun odată tovarășilor de la „Aprozar": ce-au de gînd, mai așteptăm mult? Dacă pentru încheierea contractului a trecut atîta timp, cît vom aștepta pînă ne vor fi livrate cele necesare? Timpul nu mai e favorabil, au început ploile de toamnă. Poate tovarășul Vlad Ion de la „Aprozar"-Constanța și tovarășul Cojocaru de la serviciul comercial al sfatului popular orășenesc așteaptă să cadă zăpada.

Nu mai e însă timp de așteptat. Aprovizionarea pentru iarnă trebuie asigurată.

ALEXANDRU PETRE
responsabilul cantinei D.R.N.C. Constanța

Scrisorile primite la redacție în legătură cu activitatea O.C.L. Aprozar-Constanța reflectă just lipsurile de acolo. Tovarășul director Grigoroaie Mihail trebuie să înlăture lipsurile existente în aprovizionarea cu legume și zarzavaturi a cantinelor și piețelor. Mai ales sînt grave următoarele defecțiuni:

☆ „Aprozar"-ul nu folosește integral parc de mașini al întreprinderii regionale de transporturi auto. Din cele 32 de autocamioane programate se folosesc doar 10—25 în orașul Constanța și cîteva în raionul Fetești. Restul așteaptă dispoziția directorului.

☆ Pînă la 10 octombrie s-au încheiat doar 8 contracte de livrare a cantităților de legume și zarzavaturi către întreprinderi. O vină poartă și secția comercială a sfatului popular regional Constanța, condusă de tovarășul Costea Gavrilă, care a tărăgănat trimiterea situației repartizărilor pe întreprinderi săptămîni de zile.

☆ Întreprinderea „Aprozar" nu recepționează și nu ridică la timp cantitățile de legume din gospodăriile agricole de stat, așa cum s-a petrecut în secția legumicolă Năvodari, la G.A.S. Pietroiu, G.A.S. Poarta Albă și altele, unde cantități importante de zarzavat au rămas mult timp pe cîmp.

Nu neglijența, ci grija pentru oamenii muncii — iată ce se cere de la conducerea „Aprozar"-Constanța.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Vizitele delegației sovietice

La gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din Palazul Mare, regiunea Constanța, a avut loc în ziua de 19 octombrie o întîlnire între mulgătoarea fruntașă K. M. Loșcionova, din colhozul „Stalin", regiunea Moscova, Erou al Muncii Socialiste și mulgătorii fruntași din gospodăriile agricole colective din regiune. Cu acest prilej K. M. Loșcionova a împărtășit celor prezenți metodele folosite de ea în obținerea unei producții ridicate de lapte.

★

Continuîndu-și vizita sa în orașul Arad, inginerul F. L. Kovaliov, laureat al Premiului Stalin, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., membru al delegației sovietice aflată în țara noastră cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a fost marți oaspetele muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la fabrica „Teba". În după amiaza aceleași zile F. L. Kovaliov a participat la o consfătuire care s-a ținut la clubul fabricii „Teba", cu numeroși fruntași în întrecerea socialistă, din întreprinderile textile timișorene.

★

Marți, M. A. Kveselava, președintele consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, S. F. Bondarciuk, artist al poporului al U.R.S.S., de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, M. Z. Ianciuk, ziaristă, redactor șef adjunct al revistei „Femeia sovietică" și R. S. Emțova, secretara delegației sovietice care se află în țara noastră în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice au vizitat gospodăria agricolă colectivă din comuna Romînești și gospodăria agricolă de stat din comuna Hălăucești, regiunea Iași.

(Agerpres)

Manifestări

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. din str. Batiștei nr. 14 vor avea loc în zilele următoare numeroase manifestări organizate în cadrul „Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice". Astfel, miercuri 20 octombrie, ora 18, tov. Mihail Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea va vorbi despre „Uniunea Sovietică — scut al păcii și libertății popoarelor".

Prof. univ. Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică de pe lîngă Academia R.P.R., va conferenția vineri 22 octombrie ora 18 despre „Marile succese ale Uniunii Sovietice pe calea folosirii pașnice a energiei atomice", după care va urma filmul sovietic „Pulbere argintie".

Ion Dacian, artist emerit al R.P.R., Puica Alexandrescu, Cela Tănăsescu, Mihail Petculescu, Viorel Chicideanu, soliști ai Teatrului de stat de Operetă din București și Gheorghe Bădulescu, solist al Radiodifuziunii romîne, își vor da concursul la concertul din operetele romînești și sovietice care va avea loc luni 25 octombrie, ora 18.

Despre „25 de ani de la înființarea R.S.S. Uzbekă și a R.S.S. Turkmenă" miercuri 27 octombrie ora 18 vor vorbi tovarășii Avram Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. și acad. Mihail Roller.

Joi 28 octombrie, ora 18, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. se va prezenta „Jurnalul de actualități sovietice".

Artistul poporului, Constantin Baraschi va conferenția sîmbătă 30 octombrie, ora 18 despre „Înflorirea artei plastice sovietice după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie".

(Agerpres)

Festivalul filmului sovietic

„Destinul Marinei Vlasenko"

Fiecare nou film sovietic pune în discuție probleme de creație interesante și pline de învățăminte pentru cineaștii noștri .Vizionînd ultima producție în culori a studioului de filme artistice din Kiev — „Destinul Marinei Vlasenko", îți dai seama că te afli în fața unui film care îți oferă un bogat material de gîndire asupra conținutului dramei profund umane pe care o înfățișează și asupra mijloacelor folosite pentru redarea ei artistică.

La temelia filmului stă un conflict deosebit de puternic, a cărui rezolvare este proprie înaltelor cerințe morale pe care societatea sovietică le are față de oameni. Drama colhoznicei Marina Vlasenko, părăsită de soțul ei — un egoist meschin și înfumurat — acuză necruțător rămășițele capitalismului care mai dăinuie în conștiința unor oameni eliberați de exploatare și totodată afirmă superioritatea orînduirii socialiste sovietice care a creat oameni de înaltă ținută morală, crescuți în spiritul atitudinii comuniste față de viață.

Primele imagini ale filmului ne introduc în viața de fiecare zi a unui sat ucrainean din zilele noastre. Natura este de o frumusețe robustă și caldă ca însăși viața oamenilor ce se bucură de munca lor și de rodnicia pămîntului. Cu fața numai zîmbet, se îndreaptă spre cîmp, frumoasa colhoznică Marina Vlasenko (interpretată cu măestrie de artista E. Litvinenko). Ea e veselă. În curînd soțul ei, Terentii, va termina anii de studii la institutul din Kiev și se va reîntoarce în sat ca agronom. Și iată că nu peste mult timp e mare sărbătoare în casa Marinei. Ea, fiica ei Galia și întreg satul îl primesc cu bucurie pe Terentii ,mîndria și speranța lor. Toți sînt veseli. Numai Terentii (actorul N. Grițenko) se ține la o parte cu fața îngîndurată. După terminarea petrecerii, el îi comunică Marinei cu un cinism revoltător, hotărîrea de a rupe căsnicia cu ea.

— Pur și simplu te-am întrecut din punct de vedere intelectual! Am devenit agronom!... Nu mai pot sta la țară. Nu-mi pot îngropa talentul. Voi fi un savant!"

Josnicia omului iubit, stupefacția descoperirii că acesta este un om meschin și jalnic, oprește revolta Marinei: „Bine, voi consimți la divorț", reușește să-i spună și părăsește cu pași tremurători camera. Durerea fără margini a eroinei, zbuciumul ei sufletesc sînt înfățișate mai departe într-o scenă emoționantă prin evocarea naturii, a măreției și imensității ei. O vedem pe Marina cu chipul răvășit de durere mergînd in neștire pe cîmp. Durerea ei mută capătă proporțiile întinsei cîmpii natale. Demnitatea și frumusețea ei morală, hotărîrea de a înfrînge acest moment, șînt reliefate prin liniștea turburătoare a nopții de vară.

Analogia aceasta dintre om și natură, cu meșteșug valorificată de regizorii filmului, I. Șmaruk și V. Ivcenko, capătă semnificații simbolice în cadrele următoare, cînd, odată cu zorile, cîntecele colhoznicilor veseli venind la muncă, o fac pe Marina să-și ridice capul din țărînă și să privească cu fruntea sus, luminată, dimineața care urmează întunecatei nopți.

Într-adevăr, înconjurată de dragostea și prețuirea colectivului, a colhoznicilor, înțeleasă și ajutată de organizatorul de partid, Taras Ciumak, Marina își stăpînește durerea și-și continuă munca. Filmul ne dezvăluie în ce constă forța societății sovietice, tăria morală a omului educat de partid, a femeii sovietice care și-a căpătat pentru prima oară în istorie adevărata egalitate în drepturi. Munca liberă, dragostea și grija celor din jur pentru soarta Marinei, deopotrivă cu participarea ei la viața obștească, la frămîntările colhoznicilor — tovarășii săi de muncă — sînt factori care contribuie din plin la vindecarea durerii femeii părăsite de un soț nedemn. Taras Ciumak, organizatorul de partid, conturat cu pricepere de scenarist (L. Companieț), ca un personaj viu, aflat mereu în mijlocul oamenilor, participînd nemijlocit la acțiune, este primul care cu căldura celui ce înțelege sufletul omenesc, marile dureri, se apropie de Marina și-i întărește încrederea în viață, în adevărata fericire.

Viața și atmosfera colhoznică cu diferitele ei aspecte, cu varietatea caracterelor oamenilor, întreaga ambianță care îi dă Marinei rezistența și forța morală, sînt bine realizate în film. Colhoznicul Matvei, blînd și liniștit, care ia hotărît atitudine față de apucăturile individualiste ale nevestei sale Motrea, simpaticul vizitiu Șașca, care — dornic să fie mereu în pas cu viața — învață să conducă automobilul, frumoasa și nestatornica Galia, fiica Marinei care-l refuză de bărbat pe îngîmfatul Pavel și alții, prin varietatea caracterelor și aspirațiilor lor imprimă filmului plinătatea vieții bogate a satului colhoznic.

În mijlocul lor Marina muncește. Este șefa unei brigăzi fruntașe și își dedică toate forțele aplicării unor metode înaintate în cultivarea sfeclei. Ea obține rezultate mari și capătă titlul de Erou al Muncii Socialiste. Oamenii o prețuiesc, văd în ea un exemplu de muncă și tărie morală. Și timpul trece... În adîncul sufletului, Marina mai ține încă la Terentii și-l refuză pe Gnat, președintele colhozului care o iubea încă din tinerețe și care acum îi propusese sincer să-și continuie viața alături de el.

Munca modestă și pricepută a Marinei dă roade. Colectivul colhozului o trimite la învățătură. Anii de studii trec unul după altul și iat-o pe Marina la tribuna adunării fruntașilor în agricultură vorbind despre viața și munca ei. În sală e și Terentii. În tot acest timp viața i-a arătat că cel ce disprețuiește colectivul, cel care-și uită tovarășii de muncă, cel care se iubește numai pe el, nu poate reuși în viață. El vrea să se reîntoarcă la Marina. Aceasta însă îl refuză. „Te privesc, Terentii, ca pe un bolnav. Nu-ți doresc decît să te însănătoșești, dar noi împreună nu vom mai fi niciodată. Eu nu te mai iubesc" îi spune ea.

Abia acum Marina s-a eliberat complet de dragostea pentru un om de nimic. Ea își va continua viața alături de tovarășii ei și-și va găsi în mijlocul lor marea fericire.

Deosebit de important este faptul că tinerii creatori, atît scenaristul cît și regizorii, au subordonat ideii artistice centrale, mijloacele cinematografice cu ajutorul cărora au dat viață autentică dramei eroilor. Regizorii au îmbogățit acțiunea scenariului creînd o continuă paralelă cu natura, cu peisajul, cu ambianța în care se desfășoară conflictul. Episoadelor amintite li se pot adăoga și altele, ca de pildă cel al discuției dintre Marina și Taras, cînd odată cu înseninarea ei sufletească, se potolește și furtuna care se dezlănțuise afară. Sublinierea corespondenței dintre om și natură — procedeu folosit în cinematografia sovietică cu o măestrie unică de Pudovkin, Donskoi și alții — este un element esențial al stilului, al limbajului cinematografic folosit de autorii filmului.

Este greu să analizezi întreaga bogăție de probleme ridicate de acest film. „Destinul Marinei Vlasenko" arată extrem de convingător înalta ținută morală a omului sovietic, care-și trage forța sufletească, energia și vigoarea din puterea colectivului, care își găsește fericirea personală în mijlocul tovarășilor, cu sprijinul societății socialiste.

MIRCEA DRAGAN

Pentru cunoașterea și extinderea metodelor sovietice

Cu prilejul „Zilelor tehnicii și agrotehnicii sovietice", organizate în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, în întreprinderile și unitățile socialiste agricole din regiunea Ploești au loc numeroase schimburi de experiență și demonstrații practice pentru cunoașterea și extinderea metodelor sovietice.

Zilele trecute, la uzinele metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște, Constantin Vasilache, Erou al Muncii Socialiste, a demonstrat în fața a peste 60 de strungari, maiștri și ingineri din fabricile și uzinele regiunii Ploești, superioritatea metodei Kolesov, de tăiere intensivă a metalelor.

La uzina „1 Mai" din Ploești, numeroși strungari, frezori și sudori au participat la un interesant schimb de experiență, organizat în vederea extinderii metodelor de folosire rațională a utilajului sovietic de înaltă tehnicitate. În cadrul acestui schimb de experiență s-a arătat modul cum se lucrează cu aparatele sovietice de sudură automată, care măresc de 10 ori productivitatea muncii, cu instalația Röntgen, de control asupra calității sudurilor, cu mașina automată de confecționat matrițe, etc. Cu mult interes a fost urmărită demonstrația de frezare rapidă făcută de frezorul Ion Ungureanu, laureat al Premiului de Stat, precum și demonstrația de folosire a cuțitelor cu fixare mecanică făcută de fruntașul în întrecerea socialistă Ion Ințe.

La demonstrația care a avut loc la stațiunea experimentală I.C.A.R. din comuna Valea Călugărească, raionul Ploești, au participat 40 de tehnicieni și ingineri agronomi. Specialiștii de la această stațiune și profesorii de la Școala medie viticolă din Valea Călugărească au ținut referate și au arătat în mod practic modul cum se aplică metodele sovietice în viticultură.

★

În cadrul „Zilelor tehnicii și agrotehnicii sovietice", in regiunea Craiova au loc numeroase manifestări cu prilejul cărora oamenii muncii capătă noi cunoștințe, noi învățăminte din bogata experiență a constructorilor comunismului.

Zilele acestea, din inițiativa comitetului regional A.R.L.U.S., 150 de studenți de la Institutul agronomic au mers în centrele de raioane și în numeroase comune, unde au ținut conferințe despre agrotehnica sovietică.

În unitățile industriale din regiune s-au ținut peste 25 de conferințe despre tehnica sovietică și folosirea experienței sovietice în țara noastră. La uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova s-a organizat un schimb de experiență între echipe pentru popularizarea metodelor de muncă sovietice.

Spectacol extraordinar cu baletul „Macul Roșu"

Cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. a prezentat marți seara, un spectacol extraordinar cu baletul „Macul Roșu" de R. M. Glier, interpretat de Pușa Babeș, Ioan Alexe, Dumitru Bivolaru, Stere Popescu, I. Grama, Clara Volini și alții.

Conducerea muzicală a avut-o dirijorul Robert Rozenstock.

Punerea în scenă a spectacolului aparține lui Mihail Gabovici, artist al poporului din R.S.F.S.R., laureat al Premiului Stalin.

La spectacol a asistat compozitorul R. M. Glier, artist al poporului al U.R.S.S., de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, membru al delegației sovietice care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Baletul „Macul Roșu" s-a bucurat de un strălucit succes.

IN AJUTORUL PROPAGANDIȘTILOR UTEMIȘTI

DEZVOLTAREA AGRICULTURII — VERIGA HOTĂRÎTOARE PENTRU ÎNFLORIREA ECONOMIEI NOASTRE NAȚIONALE

Dezvoltarea agriculturii constituie în momentul de față sarcina principală în domeniul construcției economice în țara noastră. De rezolvarea cu succes a acestei sarcini centrale depinde dezvoltarea continuă a întregii economii naționale.

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii, prevede realizarea în următorii 2—3 ani a unei adevărate cotituri în ceea ce privește ridicarea producției agricole.

„În faza actuală a construcției socialismului la noi în țară — se arată în Directive — *ridicarea agriculturii este veriga hotărîtoare pentru dezvoltarea și întărirea întregii economii naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor".*

I

Călăuzindu-se de știința marxist-leninistă și aplicînd în mod creator experiența P.C.U.S., partidul nostru știe să deosebească în fiecare moment, potrivit condițiilor concrete ale țării noastre, acea sarcină care formează punctul central, de a cărei îndeplinire depinde rezolvarea cu succes a tuturor celorlalte sarcini. Găsirea acelei verigi hotărîtoare din lanțul evenimentelor, care decide la un moment dat posibilitatea rezolvării tuturor celorlalte sarcini, constituie o trăsătură caracteristică a tacticii leniniste.

Partidul nostru ne arată că în perioada actuală a construirii socialismului, dezvoltarea agriculturii constituie veriga hotărîtoare în domeniul întregii construcții economice.

De ce în momentul de față, tocmai dezvoltarea agriculturii este veriga hotărîtoare? De ce tocmai de obținerea unei producții agricole mult sporite depinde acum asigurarea unui avînt neîntrerupt al întregii economii naționale și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii? La această problemă putem da răspunsul numai dacă înțelegem faptul că în ultimii ani în țara noastră creșterea nevoii de produse agricole a fost mult mai mare decît creșterea producției.

În ultimii ani, industria socialistă din țara noastră s-a dezvoltat puternic. În 1953 producția industrială a depășit de 2,5 ori nivelul producției din 1938 — cel mai ridicat înainte de război. Industria noastră socialistă cuprinde azi ramuri de producție cu totul noi, inexistente înainte.

În vreme ce în industrie au avut loc asemenea progrese însemnate, agricultura a rămas mult în urmă. Cu toate realizările obținute și in agricultură în anii regimului democrat-popular, producția agricolă-marfă n-a reușit încă să atingă nici nivelul antebelic. În schimb nevoia de produse agricole este mult mai mare decît înainte de război și se face simțită din ce în ce mai puternic.

Dezvoltarea industriei cere cantități mereu crescînde de materii prime agricole. Ca urmare a dezvoltării industriei are loc de asemenea un proces de creștere serioasă a populației oraselor și centrelor industriale.

Creșterea populației orășenești, precum și îmbunătățirea condițiilor sale de trai sînt factori care cer o cantitate mult sporită de produse agricole.

De asemenea, ridicarea nivelului de trai al țărănimii muncitoare, creșterea consumului intern al țărănimii, face să sporească nevoia de produse agricole.

Așa dar, nevoia crescîndă de materii prime agricole necesare industriei, nevoia unei cantități sporite de produse agro-alimentare necesare consumului mereu crescînd al maselor muncitoare de la orașe și sate, fac ca problema ridicării rapide a agriculturii să devină, în perioada actuală, o problemă centrală, o problemă de stat a întregului popor.

Partidul ne arată în același timp că odată cu dezvoltarea agriculturii va fi continuată dezvoltarea mai departe, nefortată a industriei și în special a industriei grele, temelia temeliilor economiei naționale.

II

Plenara C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, analizînd cauzele rămînerii în urmă a producției agricole a constatat că aceasta se datorește, în special, faptului că n-au fost sprijinite deajuns gospodăriile individuale mici și mijlocii care constituie principala masă a gospodăriilor țărănești și care dau în momentul de față 75% din cantitatea totală de cereale-marfă. De asemenea, în gospodăriile agricole colective și gospodăriile de stat, producția agricolă vegetală și animală nu a crescut pe măsura posibilităților care există în aceste unități.

Marxism-leninismul ne învață că gospodăriile țărănești individuale, mici producătoare de mărfuri, folosind unelte rudimentare pe suprafețe mici de pămînt, nu pot constitui o bază trainică pentru socialism. Mica producție de mărfuri nu poate asigura nici dezvoltarea neîntreruptă a agriculturii, proporțional cu creșterea industriei socialiste, nici ridicarea nivelului de trai al țărănimii muncitoare. De aceea, singura cale de rezolvare definitivă a problemei belșugului de produse agricole, a ridicării necontenite a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate, de atragere a țărănimii muncitoare pe drumul socialismului, o constituie unirea micilor gospodării țărănești în mari gospodării socialiste care să folosească tehnica cea mai înaintată. Pentru această rezolvare definitivă este necesar ca țărănimea muncitoare să fie pe deplin convinsă de avantajele marii agriculturi socialiste și să treacă de bună voie spre gospodăria colectivă.

La noi în țară s-au realizat pași importanți pe acest drum. S-au constituit pînă acum peste 4.500 gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, ceea ce dovedește că o parte însemnată a țărănimii muncitoare a început să se îndrepte pe calea marii gospodării socialiste.

Clasicii marxism-leninismului au arătat de nenumărate ori că formarea marii proprietăți socialiste în agricultură nu trece prin destrămarea și ruinarea micii producții de mărfuri, ci dimpotrivă prin dezvoltarea ei, prin creșterea bunăstării țărănimii muncitoare. De aceea, paralel cu convingerea țărănimii mici și mijlocii de a porni pe drumul socialismului, partidul nostru duce o politică de sprijinire a gospodăriilor țărănești individuale. Atrăgînd atenția asupra faptului că acum în țara noastră gospodăriile țărănești mici și mijlocii produc 3/4 din întreaga cantitate de cereale-marfă, partidul ne învață că ajutorarea multilaterală economică, financiară, tehnică etc., a gospodăriilor individuale mici și mijlocii, constituie în perioada actuală mijlocul principal pentru sporirea producției agricole.

Creșterea producției agricole obținute de țăranii cu gospodării mici și mijlocii va avea drept rezultat dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraș și sat și va duce la întărirea continuă a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Încurajarea și sprijinirea întovărășirilor agricole ale țăranilor muncitori și a asociațiilor simple pentru cultivarea în comun a plantelor tehnice și alimentare este o sarcină importantă pentru realizarea unei producții sporite în agricultură.

Muncind în comun, țăranii muncitori realizează o productivitate a muncii mai ridicată și se conving în practică de superioritatea marii gospodării agricole.

Gospodăriile agricole colective au de asemenea largi posibilități de ridicare a producției prin organizarea superioară a muncii, aplicarea agrotehnicii înaintate, utilizarea largă a mijloacelor mecanizate și dezvoltarea necontenită a avutului obștesc. Întărirea politică, economică și organizatorică a gospodăriilor colective, consolidarea gospodăriilor agricole de stat pot determina de asemenea o sporire însemnată a cantității de produse agricole.

III.

Pe baza analizei situației economice concrete din domeniul agriculturii, în Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului este elaborat un întreg ansamblu de măsuri economice, organizatorice și tehnice care să ducă la ridicarea rapidă a producției agricole în țara noastră.

Astfel se prevede creșterea suprafeței arabile a țării pînă la 10 milioane ha. la sfîrșitul anului 1956 prin punerea în valoare a tuturor terenurilor, prin lucrări de ameliorare ca îndiguiri, irigări, defrișări, canalizări etc. Statul va investi pentru dezvoltarea producției agricole vegetale și animale 3.000 milioane lei în 1955 și 4.000 milioane în 1956.

În vederea măririi producției de cereale-marfă, principala condiție pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri de producție vegetală și a creșterii vitelor, Proiectul de Directive prevede extinderea suprafeței însămînțate cu cereale pînă la 7.220.000 ha. în 1955 și 7.360.000 ha. în 1956.

De asemenea, suprafața cultivată cu legume va crește pînă la 480.000 ha. în 1956. Mărirea șeptelului și crearea unei baze furajere corespunzătoare constituie de asemenea una din sarcinile cele mai importante pentru sporirea producției agricole.

Dezvoltarea industriei a creat baza tehnico-materială pentru înzestrarea agriculturii cu tractoare și mașini agricole. Țăranii muncitori cu gospodării individuale vor putea să-și lucreze pămîntul cu mașini într-o măsură mult mai mare ca înainte. S.M.T.-urile și centrele de închiriat mașini agricole vor trebui să dea un ajutor de seamă gospodăriilor țăranilor muncitori. Lărgirea mecanizării lucrărilor agricole prin folosirea mijloacelor S.M.T.-urilor, prin înzestrarea centrelor de închiriat mașini și crearea unor centre noi, care să cuprindă toate comunele din țară va da posibilitatea unei creșteri serioase a productivității la hectar a gospodăriilor individuale. Proiectul de Directive prevede să se livreze agriculturii între anii 1955—56, 10.000 tractoare agricole și rutiere, 2.400 camioane și turisme, 3.600 combine etc., precum și crearea unei uzine de îngrășăminte chimice cu o capacitate anuală de 200.000 tone. Toate aceste măsuri ilustrează felul cum statul nostru organizează participarea diferitelor ramuri de producție în vederea rezolvării sarcinii centrale care stă acum în fața economiei naționale — ridicarea producției agricole.

Proiectul de Directive prevede folosirea pîrghiei cointeresării materiale pentru stimularea producției agricole. Statul acordă anumite avantaje economice țăranilor muncitori, întovărășirilor agricole, gospodăriilor colective pentru a le cointeresa în mărirea volumului de produse-marfă și în dezvoltarea unor anumite ramuri de producție. Proiectul de Directive prevede că începînd din anul 1955 să se îmbunătățească sistemul de colectare a laptelui și a linei prin micșorarea numărului de categorii de gospodării agricole, astfel ca țăranii muncitori să fie stimulați în creșterea unui număr cît mai mare de animale. Îmbunătățirea sistemului de colectare ca și a celui de contractare a culturilor tehnice și legumelor, va face ca țăranii să fie interesați în mărirea producției la aceste culturi.

Proiectul de Directive prevede un ansamblu de măsuri pentru întărirea sectorului socialist din agricultură. Gospodăriile agricole de stat și colective vor trebui să devină adevărate centre ale agriculturii înaintate, cu o producție ridicată la hectar prin folosirea mijloacelor mecanizate și organizarea rațională a muncii.

Întreg ansamblul de măsuri, prevăzute de Proiectul de Directive reflectă puternic preocuparea partidului și statului nostru de a concentra toate forțele spre rezolvarea cu succes a sarcinii principale a perioadei actuale. Ridicarea rapidă a agriculturii, obținerea unei producții din ce în ce mai mari de cereale-marfă va duce și la rezolvarea tuturor celorlalte sarcini legate de construirea socialismului.

Astfel, aducerea pe piață a unei cantități sporite de produse agricole va contribui în mod simțitor la creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc prin ieftinirea bunurilor agro-alimentare de larg consum. Dezvoltarea producției agricole va înlătura neajunsurile rămînerii în urmă a acestui sector și va contribui la dezvoltarea proporțională și armonioasă a întregii economii naționale. Ea va contribui la crearea condițiilor necesare ca și industria socialistă să se dezvolte mai departe cu succes, va crea la sate o piață și mai bună pentru produsele industriei noastre, stimulînd astfel creșterea ei. În sfîrșit, lărgirea producției agricole va duce la dezvoltarea schimbului dintre oraș și sat, baza economică a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, care constituie chezășia construirii socialismului în țara noastră și va asigura realizarea mai devreme a transformării socialiste a agriculturii.

Iată dar de ce tocmai ridicarea agriculturii este în momentul de față veriga hotărîtoare de care trebuie apucat cu toate puterile pentru a rezolva și celelalte probleme ale construcției socialismului în țara noastră.

Organizațiile U.T.M. au datoria să popularizeze larg în rîndurile tineretului și în special ale țăranilor muncitori prevederile Proiectului de Directive ale Partidului și să lămurească necesitatea dezvoltării rapide a agriculturii țării noastre.

Organizațiile U.T.M. de la sate, propagandiștii utemiști, utemiștii, trebuie să explice tinerilor țărani muncitori marea însemnătate națională a muncii lor pentru dezvoltarea agriculturii, să le arate marea răspundere care le revine în opera de ridicare a bunăstării tuturor celor care muncesc.

Organizațiile U.T.M. trebuie să devină stegare ale introducerii și aplicării agrotehnicii înaintate în vederea sporirii recoltelor, să mobilizeze țăranii muncitori la respectarea termenilor optimi pentru efectuarea lucrărilor agricole în cele mai bune condiții. Pentru aceasta în primul rînd utemiștii și activiștii utemiști trebuie să-și îmbunătățească sistematic cunoștințele agrotehnice și zootehnice. Organizațiile U.T.M. trebuie să arate în mod convingător că predarea la vreme a cotelor este o datorie patriotică a fiecărui țăran muncitor și să popularizeze avantajele care pot fi dobîndite de aceștia prin contractarea și vînzarea de produse statului sau unităților cooperatiste. O intensă muncă educativă trebuie dusă și în rîndurile tinerilor tractoriști care trebuie să efectueze cu ajutorul mașinilor un volum cît mai mare de munci agricole la un nivel calitativ ridicat. Organizațiile U.T.M. trebuie să demaște cu vigilență revoluționară orice încercări ale chiaburilor de a sabota realizarea planului de ridicare a producției agricole.

Munca pentru traducerea în viață a Proiectului de Directive care va duce în 2-3 ani la realizarea unei abundențe de produse, contribuind la făurirea unei vieți fericite și luminoase a poporului muncitor, este o sarcină de mare cinste și o îndatorire patriotică a fiecărui utemist.

STELA CERNEA

Şedinţa Comitetului Naţional al Uniunii Tineretului Republican din Franţa

PARIS 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La Arcueil, suburbie muncitorească a Parisului, a avut loc şedinţa Comitetului Naţional al Uniunii Tineretului Republican din Franţa. Comitetul a examinat problema participării tineretului francez la lupta pentru pace, pentru independenţa naţională, pentru dreptul tinerilor şi tinerelor din Franţa la muncă şi învăţătură. Guy Ducoloné, secretar general al Uniunii Tineretului Republican din Franţa, a subliniat în raportul său că tineretul francez se ridică cu hotărîre împotriva înarmării, sub orice formă, a Germaniei occidentale. El cere deputaţilor parlamentului să respingă acordurile de la Londra la fel cum a fost respins tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană".

Guy Ducoloné a anunţat că în ultimele patru luni, în Uniunea Tineretului Republican din Franţa s-au înscris 10.000 noi membri. În rezoluţia adoptată şi în scrisoarea adresată şefului guvernului, Mendès-France, Comitetul naţional afirmă din nou voinţa fermă a tineretului francez de a nu admite înarmarea revanşarzilor de la Bonn.

Solidaritatea docherilor belgieni şi olandezi cu cei englezi

LONDRA 19 (Agerpres). — Mişcarea grevistă din Anglia se desfăşoară cu o intensitate crescîndă. Exemplul docherilor din Londra este urmat şi de muncitorii din alte porturi ale Angliei. Potrivit agenţiei Reuter, la 19 octombrie în portul Liverpool au declarat grevă 9.663 docheri. Astfel, numărul vaselor imobilizate în cele mai mari porturi ale Angliei — Londra şi Liverpool — se ridică la 300.

Comentînd urmările uriaşei greve declarată de aproape jumătate din totalul docherilor din Anglia, agenţia France Presse subliniază că această grevă afectează comerţul intern şi extern al ţării. Corespondentul din Londra al agenţiei afirmă că în cazul prelungirii grevei docherilor din Liverpool, două treimi din exportul Angliei şi peste jumătate din cantitatea de mărfuri destinată importului vor fi blocate.

Marile societăţi de navigaţie au anunţat că nu pot descărca la Amsterdam, Rotterdam şi Anvers mărfuri cu destinaţia Londra, deoarece docherii belgieni şi olandezi s-au declarat solidari cu greva muncitorilor din porturile engleze.

O gazetă iugoslavă despre agresiunea ciankaişistă în Birmania

BELGRAD 19 (Agerpres). — Într-un articol intitulat „Probleme vechi", ziarul iugoslav „Viestnik" scrie:

Comitetul politic al Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite hotărăşte pentru a treia oară în ultimii doi ani, ca rămăşiţele trupelor lui Cian Kai-şi care săvîrşesc acte de agresiune împotriva Birmaniei, să fie evacuate din această ţară.

Se ştie că Birmania a ridicat de cîteva ori această problemă în faţa Organizaţiei Naţiunilor Unite. O putere atît de mare ca S.U.A., care aveau intenţii deosebite în privinţa Chinei gomindaniste, nu au sprijinit însă năzuinţa legitimă a poporului birman de a-şi vedea ţara, eliberată de cotropitorii înarmaţi.

Ziarul scrie în continuare: De ce oare politicienii din Taivan, pe care istoria i-a condamnat de mult la pieire, săvîrşesc noi acte de agresiune împotriva Birmaniei iubitoare de pace? La aceasta nu se poate da decît un singur răspuns: ei doresc să-şi menţină poziţiile în Birmania, pentru ca în viitor să le poată folosi în conformitate cu planurile aventuriste ale grupului reacţionar din Taivan.

Trebuie atrasă atenţia asupra următorului fapt care a devenit limpede de multă vreme — scrie ziarul în încheiere — această agresiune ar putea fi foarte uşor înlăturată dacă o mare putere, care manifestă slăbiciune faţă de Cian Kai-şi, s-ar hotărî să ducă o altă politică.

SCURTE ŞTIRI

● La 17 octombrie Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a primit pe Sahib Singh Sokhey, vicepreşedinte al Consiliului Păcii din întreaga Indie, membru al Academiei de Ştiinţe a Indiei şi deputat în parlamentul indian.

● Mao Ţze-dun, preşedintele Republicii Populare Chineze, a primit pe d-na Uma Nehru, membră în parlamentul indian şi conducătoare a delegaţiei Asociaţiei pentru prietenia dintre India şi China, care vizitează R. P. Chineză.

● Vorbind la radio în legătură cu călătoria pe care a întreprins-o în Statele Unite, dr. Geoffrey Fischer, arhiepiscop de Canterbury, a declarat: „Am avut impresia că foarte mulţi oameni din Statele Unite ezită să-şi exprime părerea ca şi cum le-ar fi teamă de ceva".

● Duminică au avut loc la Viena, Salzburg, Vorarlberg şi în Austria de Jos alegeri pentru consiliile municipale şi dietele regionale. Partidul comunist a obţinut la Viena 6 mandate. Raportul de forţe între cele două partide adversare — populiştii şi socialiştii — rămîne neschimbat, în timp ce neonaziştii au pierdut toate cele 6 mandate avute.

● La 18 octombrie a avut loc la Moscova o reuniune festivă consacrată aniversării a 25 de ani de la înfiinţarea Asociaţiei de prietenie belgo-sovietică. Numeroşi reprezentanţi ai vieţii publice din Moscova s-au întrunit pentru a sărbători această dată. La reuniune a fost de asemenea de faţă Arthur Wauters, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Belgiei în U.R.S.S.

● France Presse anunţă că la 19 octombrie guvernul laoţian condus de Suvanna Phuma a demisionat.

TELEGRAMĂ

Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetului Central al P.C.U.S.

Dragi tovarăşi!

Îngăduiţi-ne ca, în numele întregului popor chinez, să vă exprimăm sincere mulţumiri pentru felicitările Dumneavoastră prieteneşti cu prilejul celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Populare Chineze.

Succesele obţinute de popoarele ţării noastre în decursul ultimilor cinci ani în domeniul transformărilor sociale, refacerii economiei naţionale, construcţiei socialiste şi reorganizării socialiste sînt de nedespărţit de ajutorul sincer şi dezinteresat din partea marelui popor sovietic, a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Guvernului Sovietic.

Vă rugăm să transmiteţi recunoştinţa noastră cea mai sinceră întregului popor sovietic.

Trăiască prietenia frăţească, de nezdruncinat dintre popoarele Chinei şi Uniunii Sovietice.

Comitetul Permanent al Adunării Reprezentanţilor Populari din întreaga Chină.
Mao Ţze-dun, preşedintele Republicii Populare Chineze.
Consiliul de Stat al Republicii Populare Chineze.
Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez.

Înaintea Conferinţei de la Paris a miniştrilor occidentali

„Suveranitate"... sub ocupaţie

BONN 19 (Agerpres). — După cum transmite agenţia Reuter, zilele acestea s-au încheiat la Bonn lucrările experţilor francezi, englezi, americani şi vestgermani însărcinaţi în urma conferinţei de la Londra, să elaboreze textele unor acorduri care să înlocuiască vechiul acord de la Bonn, anulat odată cu respingerea de către Adunarea Naţională Franceză a „comunităţii defensive europene".

Noile acorduri în care au rămas încă cîteva puncte nerezolvate, vor fi prezentate miniştrilor occidentali care se întîlnesc la Paris începînd de miercuri.

Prin aceste acorduri se stabilesc viitoarele relaţii dintre Germania occidentală şi cele trei puteri occidentale de ocupaţie, se reglementează statutul trupelor de ocupaţie din Germania occidentală etc. După cum relatează Associated Press „acordurile sînt în esenţă aceleaşi cu cele semnate la Bonn în 1952 — care urmau să completeze acordul privitor la armata europeană respinsă în Franţa — minus toate referirile la C.D.E."

Potrivit relatărilor aceleiaşi agenţii americane, aceste acorduri, deşi proclamă că „guvernul de la Bonn va deţine controlul deplin în problemele sale externe şi interne", prevăd, pe de o parte „asigurarea prezenţei continue şi a securităţii" trupelor de ocupaţie din Germania occidentală şi în sectoarele occidentale ale Berlinului şi, pe de altă parte, dreptul puterilor occidentale de ocupaţie de a avea cuvîntul hotărîtor în problemele vitale ale unificării Germaniei.

Acordurile elaborate la Bonn în cursul săptămînii trecute constituie punctul de plecare pentru înarmarea Germaniei occidentale şi includerea ei în tratatul de la Bruxelles şi în pactul Atlanticului. Pentru ca aceste acorduri să intre în vigoare este însă nevoie ca ele să fie ratificate de parlamentele Franţei, Angliei şi de Bundestagul de la Bonn.

Discuţiile asupra problemei Saarului

PARIS 19 (Agerpres). — Marţi după amiază a avut loc la Paris întrevederea dintre primul ministru francez Mendès-France şi cancelarul Adenauer în legătură cu problema Saarului.

După cum se ştie, problema Saarului este una din chestiunile rămase nerezolvate la conferinţa de la Londra. Majoritatea presei occidentale a subliniat în legătură cu aceasta, că problema Saarului — „problema întunecată a conferinţei de la Londra", după cum se exprimă „Daily Telegraph" — ar putea constitui o piedică în calea ratificării acordurilor de la Londra.

Problema Saarului constituie un vechi măr al discordiei între monopoliştii francezi şi cei vestgermani care rîvnesc atît unii cît şi ceilalţi la uriaşele bogăţii ale acestei regiuni din subsolul căreia se extrag anual peste 16 milioane tone de cărbune şi unde se produc aproape 3 milioane tone de oţel pe an.

„Guvernul francez, subliniază United Press, favorizează crearea unei aşa-zise uniuni vesteuropene din care să facă parte Saarul şi în cadrul căreia Franţa să aibă acces liber la cărbunele şi oţelul din Saar".

Poziţia monopoliştilor vestgermani este sprijinită de Statele Unite, ale căror interese comune cu acelea ale trusturilor siderurgice şi carbonifere din Ruhr sînt bine cunoscute. Washingtonul a cerut în ultimul timp de nenumărate ori primului ministru francez Mendès-France să dea dovadă de spirit „conciliant" în cadrul tratativelor asupra Saarului.

În ceea ce priveşte Anglia, guvernul britanic s-a declarat gata să „colaboreze la o reglementare a problemei saareze", propunînd, după cum anunţa agenţia Reuter, ca Saarul să fie pus sub autoritatea organizaţiei tratatului de la Bruxelles în care Anglia caută să joace rolul conducător.

Tîrguielile dintre monopoliştii francezi şi cei vestgermani, precum şi diversele „soluţii" propuse de Anglia şi Statele Unite sînt o expresie a contradicţiilor adînci existente între diversele grupuri monopoliste din ţările occidentale.

„Saarul, a declarat preşedintele Partidului Comunist din Germania, Max Reimann, nu poate să aparţină nici trusturilor franceze şi nici magnaţilor din Ruhr. Saarul trebuie alipit la o Germanie unită, democratică şi iubitoare de pace. Aceasta este unica soluţie conformă intereselor populaţiei saareze".

Sosirea la Pekin a primului ministru al Indiei

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite:

În urma invitaţiei guvernului R. P. Chineze, la 19 octombrie a sosit la Pekin primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru. Primul ministru este însoţit de fiica sa, Indira Gandhi, şi de Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Indiei.

Pe aeroport, primul ministru indian a fost întîmpinat de Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat şi ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze; Cen Iun, Pîn De-huai, Don Ţzi-huei, He Lun, Ulanfu, Li Fu-ciun, Li Sian-nian, locţiitori ai premierului Consiliului de Stat şi alţii.

La sosirea sa pe aeroport, primul ministru al Indiei a declarat:

„De mult timp doream să vizitez această mare ţară. Sînt fericit că azi dorinţa mea a fost realizată.

Din trecutul îndepărtat al istoriei lor, India şi China au trăit alături, într-o prietenie şi înţelegere mutuală perfectă. Între cele două ţări au existat numeroase relaţii de ordin cultural, comercial şi religios. Foarte mult timp aceste relaţii de bună-voinţă au fost întrerupte. Dar această fază a istoriei a fost depăşită, iar acum noi sîntem din nou pe calea reînvierii vechilor legături.

Este de un interes vital ca noi să ne înţelegem unul pe altul şi să întărim mai departe prietenia noastră istorică. China şi India sînt ţări mari, ce au în faţa lor probleme similare şi care au pornit cu hotărîre pe calea progresului. De măsura în care China şi India se vor înţelege una pe alta va depinde nu numai bunăstarea Asiei, ci şi a întregii lumi. Încordarea care domneşte azi în lume cere ca noi să lucrăm împreună pentru pace.

Permiteţi-mi să-mi exprim speranţa că vizita mea în China ne va apropia şi mai mult şi că împreună vom lucra cu un elan sporit.

Vă aduc salutul şi urările de bine din partea poporului indian. Mă aflu în China doar de o zi, dar primirea cordială şi spontană care mi s-a făcut la Canton şi Hanciou au fost pentru mine revelatoare. Vă mulţumesc din inimă pentru sentimentele calde pe care le-aţi manifestat faţă de mine".

Primirea lui Nehru de către Mao Ţze-dun

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 19 octombrie, preşedintele Republicii Populare Chineze, Mao Ţze-dun, l-a primit pe primul ministru al Indiei, Nehru.

Au fost de faţă: Ciu De, vicepreşedintele Republicii Populare Chineze; Liu Sao-ţi, preşedintele Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină; Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat şi ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze; Sun Cin-lin, vicepreşedinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină; Cen Iun, vicepremier al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze; Raghavan, ambasadorul Republicii India în Republica Populară Chineză şi Iuan Ciun-sien, ambasadorul Republicii Populare Chineze în Republica India.

Jucării „sistem Adenauer"...

Cu zece ani în urmă au explodat deasupra Londrei primele obuze cu reacţie „V 2" de fabricaţie hitleristă. Şuieratul sinistru al acestor obuze ucigaşe mai răsună şi azi în urechile londonezilor care au cunoscut pe pielea lor „bunele intenţii" şi „asigurările de prietenie" ale militariştilor germani.

De atunci au trecut zece ani... Copilul din Germania occidentală pe care-l vedeţi în prima fotografie ţine în mînă o jucărie care nu reprezintă altceva decît miniatura obuzului cu reacţie „V 2". Această jucărie a devenit una din cele mai ieftine şi mai răspîndite în Germania occidentală. Adenauer şi compania speră, desigur, că micuţii care se joacă azi cu obuze „V 2" în miniatură vor prinde gust de distrugeri şi vor deveni mîine soldaţi-asasini în noul Wehrmacht de jaf şi cotropire. Alături de comicsuri şi de filmele cu gangsteri, jucăriile sînt folosite pentru otrăvirea conştiinţei copiilor, pentru mutilarea sufletelor lor, pentru sălbăticirea lor. Cît de departe s-a mers în această privinţă se poate aprecia şi din fotografia a doua. După cum vedem, căluţilor sau bărcilor caruselului pentru copii le-au luat locul... tancurile.

Pe toate căile se insuflă copiilor: trage, ucide, striveşte sub şenilele tancurilor, aruncă bombe!

...Iar mister Adenauer şi monopoliştii vestgermani visează să arunce din nou în acţiune diviziile blindate şi obuzele cu reacţie „V. 2".

Em. R.

Am cunoscut viaţa tineretului romîn

Convorbire cu dr. John Lewis — ANGLIA —

„Primul lucru care-l izbeşte pe un englez, venit pentru prima dată în vizită în Romînia, este spiritul pe deplin democratic din această ţară, spirit care poate fi remarcat din multe fapte" — ne-a declarat dr. John Lewis. Oaspete al patriei noastre vreme de mai multe săptămîni, el a putut să culeagă o seamă de impresii referitoare la ţara noastră, să cunoască realizările regimului democrat-popular, mai ales pentru tineret.

În convorbirea avută cu dr. John Lewis, oaspetele nostru, bun cunoscător al vieţii tineretului britanic, ne-a făcut o comparaţie între viaţa tinerei generaţii în Anglia şi în Republica noastră populară.

„Să începem cu copiii — ne-a spus oaspetele. În Anglia s-a împuţinat foarte mult numărul creşelor. Foarte multe au fost închise mai ales după ce s-a terminat al doilea război mondial. Sînt foarte rare grădiniţele pentru copii între 2—5 ani, majoritatea fiind particulare, sau foarte scumpe. Noi avem un sistem de învăţămînt public pentru toţi copiii între 5—15 ani, cei dotaţi, ori silitori avînd posibilitatea să-şi continuie studiile. Dar deşi timp de un secol am fost ţara cea mai bogată din lume, am rămas în urma Romîniei în privinţa construirii de şcoli noi şi a renovării celor vechi. În consecinţă, copiii învaţă în şcoli socotite încă de mult ca nepotrivite, iar în clase sînt atît de înghesuiţi, încît predarea devine adeseori aproape imposibilă. Avem, fireşte şi noi şcoli cu adevărat mărețe dintre care unele chiar foarte noi. Dar la noi bun şi rău, nou şi vechi, stau alături şi nu avem nici o scuză pentru petele noastre de înapoiere. Pe de altă parte Romînia — deşi mai are nevoie să clădească multe şcoli, mai ales la ţară — a înaintat rapid în ultimii 10 ani".

Oaspetele englez ne-a vorbit apoi despre faptul că la vîrsta de 11 ani copiii englezi sînt separaţi în două grupe: cei condamnaţi la un învăţămînt de mîna a doua, care le oferă slabe posibilităţi să se pregătească pentru o muncă de înaltă calificare — şi un tip mai bun, de învăţămînt secundar, care le oferă posibilitatea de a merge la universitate. „Majoritatea covîrşitoare a copiilor noştri trebuie însă să accepte tipul inferior de învăţămînt, care se termină aproape pentru toţi la vîrsta de 15 ani. „Selecţia" se realizează în două feluri. Există mai întîi un mare număr de şcoli particulare (pensioane), la care sînt primiţi copii ai căror părinţi au bani, sau influenţă, sau şi una şi alta. În al doilea rînd copiii la fragedă vîrstă de 11 ani trec un examen ciudat, care le hotărăşte celor mai mulţi soarta. Se presupune că acest examen îi alege pe cei capabili de cei care n-ar face mare lucru în viaţă. Acesta este, desigur, un mijloc de a justifica faptul că nu sînt primiţi în învăţămîntul superior *75 la sută dintre copiii noştri* socotiţi în mod fals ca indivizi inferiori, un fel de rasă inferioară, buni numai să „taie lemne şi să care apă".

Intrarea în universităţi — în special la cele mai bune — este foarte grea, căci sînt cu mult mai multe cereri decît locuri. Aceasta se datoreşte faptului că banii, în loc să fie folosiţi pentru construirea de noi colegii au fost prăpădiţi în multe războaie coloniale, duse împotriva popoarelor dornice de libertate — şi în acumulare de armament pentru un viitor război împotriva ţărilor din răsăritul Europei. Există colegii particulare speciale, care în schimbul unor taxe foarte ridicate, pe care numai cei bogaţi le pot plăti, dau o instrucţie specială pentru trecerea cu remarcabil succes a examenului de admitere la universitate.

În Romînia, dimpotrivă, în şcolile voastre profesionale, în şcolile tehnice, secundare şi în universităţi, se dă fiecăruia posibilitatea de a se pregăti pentru orice formă de învăţămînt, fără deosebire de venit, de părinţi. Totul depinde numai de capacitatea şi silinţa elevilor. Aceasta nu numai că este mai frumos şi mai democratic, dar înzestrează ţara cu tot mai mulţi tehnicieni, doctori, oameni de ştiinţă, cadre administrative etc. Noi — pe de altă parte — avem puţini oameni de ştiinţă, profesori şi doctori, fiindcă atîtea talente se irosesc".

„Acum să mă întorc la alt aspect al vieţii tineretului: problema foarte importantă a sănătăţii" — spune dr. John Lewis. El ne declară: „Sănătatea tineretului romîn este mult mai bine îngrijită decît cea a tineretului englez. În ţara noastră nu sînt controlaţi copiii între 2—5 ani, iar după această vîrstă (5 ani) sînt controlaţi numai odată pe an. Tratamentul nu este potrivit şi nu sînt mulţi doctori specialişti pentru şcolari.

Eu am fost uluit de splendidele realizări pe care le-aţi făcut în domeniul serviciului medical la sate, într-un timp atît de scurt. Spitalele şi policlinicile din Bucureşti oferă un sistem într-adevăr minunat pentru depistarea bolii în faza cea mai timpurie şi pentru fixarea diagnosticului şi tratamentului potrivit.

Şi fetele d-voastră sînt avantajate. Aveţi cu mult mai multe doctoriţe decît noi. În Anglia este extrem de greu ca o fată să înveţe medicina, căci pentru ele sînt foarte puţine locuri în aceste şcoli.

Tinerii noştri iubesc sportul, sînt atleţi, plini de viaţă şi voioşie, generoşi şi însetaţi de viaţă, dar viaţa le-o întunecă ceva ce tineretul romîn îşi poate închipui cu greu. Noi trăim într-o lume în care corupţia se întinde ca o plagă. Ziarele şi revistele noastre învaţă pe tineri să cîştige bani prin orice mijloace: prin înşelătorie, exploatare, furt, fapte necinstite. În fiecare săptămînă — uneori chiar de mai multe ori pe săptămînă — citim despre isprăvi ca: spargeri de bănci, furtul sumelor pentru salariile personalului de la un mare concern, oficii poştale devastate şi jefuite etc. „Şmecherii" jefuiesc lumea pe stradă, hoţii pătrund în case. Toate acestea sînt acte de violenţă, care adesea se termină cu crime.

De curînd un tînăr englez de numai 16 ani a împuşcat un poliţist, cînd a fost prins de către acesta furînd într-un magazin. Complicele lui, care avea doar cîţiva ani mai mult, a fost condamnat şi executat. Dar şi mai grozave sînt desele omoruri ale copiilor şi tinerelor fete — aspect oribil al ţării noastre. Filmele noastre — mai cu seamă cele aduse din America — glorifică violenţa şi cruzimea şi încurajează orice formă de imoralitate, după cum fac şi revistele americane, care au desene oribile. Astăzi, toată Londra e plină de gangsteri şi huligani, băieţi şi fete între 15—18 ani; băieţii, îmbrăcaţi cu nişte ciudate jachete lungi şi pantaloni strînşi pe picior, se numesc „teddy boys". Ei provoacă bătăi, care duc adesea la crimă, răpesc fete, sparg cluburi de tineret şi reprezintă o ameninţare pentru oamenii serioşi.

La celălalt capăt al scării sociale, întîlnim o corupţie de altfel: băuturi ameţitoare, extravaganţă neobrăzată, vicioase cluburi de noapte şi o completă iresponsabilitate.

Nici unul dintre tinerii prinşi în acest vîrtej nu are vreun scop în viaţă, nici un gînd de a lucra cinstit pentru societate, nici un simţ al responsabilităţii.

Desigur că asemenea tineri sînt o minoritate, însă din nefericire, nu o prea mică minoritate; majoritatea tinerilor noştri sînt serioşi, cumpătaţi, sănătoşi. Totuşi sînt şi ei infectaţi, ca de nişte microbi, de anumite boli, de răul din jurul lor.

Efectul ziarelor noastre, pline de trivialităţi şi senzaţii, este că împiedică oamenii de a gîndi şi le ascunde adevărul. Ştirile care apar sînt foarte tendenţioase şi înfăţişează democraţiile populare într-o lumină depărtată de realitate, atît în chestiunile interne, cît şi internaţionale.

Tinerii romîni au fericirea de a avea un guvern care se îngrijeşte mult de ei, a făcut multe pentru ei şi le oferă posibilitatea de a se pregăti pentru viaţa de oameni maturi. În timpul serviciului militar, ei nu se pregătesc pentru războaie de agresiune, ori coloniale, ci ca să-şi apere patria lor democrată, Romînia populară. Am văzut că tineretul romîn este sincer, spune pe faţă totul, este practic şi cît se poate de prietenos. Tinerii romîni pot învăţa căci ştiu că îi aşteaptă atîtea posturi în care pot fi folositori, după ce au obţinut o calificare. Spre deosebire de semenul său englez, tînărul romîn este informat din punct de vedere politic şi înţelege ceva din lumea modernă. Tinerii romîni au fericirea de a vedea filme de reală valoare, în care nu este înfăţişat cultul pentru cei bogaţi, violenţa, sexualitatea morbidă şi exagerată, care se întîlnesc în filmele occidentale; în Bucureşti ei au posibilitatea de a vedea cele mai bune piese de teatru şi opere şi de a asculta muzica cea mai bună. La Londra sînt puţine piese bune, opere excelente. Muzica unor filme este foarte bună dar sînt în schimb multe piese şi filme dăunătoare.

Un lucru care te izbeşte în Bucureşti este numărul mare de librării şi varietatea mare de cărţi bune şi foarte ieftine. Tineretul din Romînia are astfel posibilitatea de a-şi alcătui biblioteci personale. Dacă lucrează într-o fabrică modernă, clubul acesteia are de asemenea o bibliotecă bună".

Mai departe, oaspetele nostru ne-a vorbit despre necesitatea strîngerii legăturilor de prietenie între tineretul romîn şi cel englez.

„În ciuda multor greutăţi tineretul englez arată din ce în ce mai mult interes faţă de problemele internaţionale, faţă de Uniunea Sovietică şi de ţările cu democraţie populară, mai ales de la Festivalul Mondial al Tineretului. Creşte mişcarea pentru pace a tineretului englez. Pentru întărirea legăturilor între tineretul celor două ţări ale noastre sînt necesare cît mai multe vizite reciproce.

Cu cît ne cunoaştem mai bine, cu atît ne împrietenim mai mult. Posibilitatea de a vedea realitatea cu ochii noştri este cea mai bună cale pentru a înlătura prejudecata şi ignoranţa".

În încheiere dr. John Lewis ne-a declarat:

„Trebuie să spun ceva şi despre mişcarea pionierilor. Noi, în Anglia, avem o mişcare a cercetaşilor pentru băieţi. Fetele sînt organizate separat ca cercetaşe. Ei duc o activitate de sport şi tabără. Dar sînt controlaţi din punct de vedere politic şi cercetaşii care au idei progresiste sînt excluşi.

Palatul pionierilor de la voi ne-a impresionat foarte mult.

Tineretul romîn are multe privilegii. El creşte ca să-şi servească propria lui patrie. Are deci mari responsabilităţi.

Ştiri sportive

● Astăzi se vor desfăşura în Capitală şi în 7 oraşe din ţară jocurile din cadrul optimilor de finală ale popularei competiţii de fotbal „Cupa R.P.R.". În această etapă, majoritatea echipelor din categoria A, au de susţinut o serie de jocuri deosebit de dificile în deplasare. Iată programul complect al meciurilor: Craiova: Locomotiva—Flacăra Ploeşti; Constanţa: Locomotiva—C.C.A.; Sibiu: Progresul—Locomotiva Griviţa Roşie Bucureşti; Sf. Gheorghe: Flamura Roşie—Metalul Cîmpia Turzii; Reşiţa: Metalul—Locomotiva Tg. Mureş; Bucureşti: Metalul—Dinamo Bucureşti; Satu Mare: Progresul—Flamura Roşie Arad: Oradea: Metalul—Locomotiva Timişoara.

Întîlnirea din Capitală dintre echipele Metalul şi Dinamo Bucureşti va avea loc cu începere de la ora 15 pe stadionul Dinamo. Viitoarea etapă a Cupei R. P. R. (sferturile de finală) se va disputa la 24 noiembrie.

● Echipele sovietice de fotbal vor întreprinde turnee peste hotare în lunile care urmează.

La 18 octombrie a părăsit Moscova, plecînd spre Paris, echipa de fotbal „Dinamo" Moscova care va susţine mai multe întîlniri amicale cu echipele franceze.

Echipa „Dinamo" Moscova întoarce în Franţa vizita pe care echipa franceză „Bordeaux" a făcut-o vara aceasta în Uniunea Sovietică.

După plecarea echipei „Dinamo" Moscova la Paris, alte echipe fruntaşe se pregătesc de călătorie.

„Spartak" Moscova va juca în Anglia şi Belgia, „Dinamo" Kiev în R. P. Polonă, „Zenit" Leningrad în R. Cehoslovacă „Rezervele de Muncă" Leningrad în R. P. Albania şi „Torpedo" Moscova în Liban.

● Jucătorii sovietici de şah David Bronştein şi Tigran Petrosian au părăsit la 19 octombrie Moscova, plecînd la Belgrad, unde vor participa la un mare turneu internaţional de şah. 20 de jucători din mai multe ţări sînt aşteptaţi să participe la acest turneu care va începe peste cîteva zile.

● Comisia de aviaţie sportivă de pe lîngă Aeroclubul central al U.R.S.S. „Cikalov" a omologat zilele acestea o serie de noi performanţe realizate în ultima vreme de paraşutiştii sportivi sovietici.

Astfel, la 24 septembrie, sportiva A. Makarilnina (Aeroclubul central al U.R.S.S.) a obţinut o performanţă excepţională la proba de precizie. Ea s-a lansat de la o înălţime de 600 m. în timpul zilei, aterizînd la o distanţă de 6,55 m. de centrul unui cerc. Performanţa sa depăşeşte cu 15 m. vechiul record unional al acestei probe.

Un rezultat remarcabil a înregistrat la aceeaşi probă maestrul sportului K. Lusnikov (Aeroclubul central al U.R.S.S.), care lansîndu-se de la 1500 m. a aterizat la 30,77 m. de centrul unui cerc. Rezultatul său corectează cu 13,05 m. recordul unional al probei.

Materialele în legătură cu performanţele paraşutiştilor sovietici au fost trimise Federaţiei Internaţionale de Aviaţie Sportivă pentru a fi omologate ca noi recorduri mondiale.

SPECTACOLE

Miercuri 20 octombrie 1954

TEATRE: Teatrul de stat de Operetă: Casa cu trei fete; Naţional „I. L. Caragiale" (Studio): Schimbul de onoare. Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): Matei Millo sau Căruţa cu paiaţe; Studioul actorului de Film „C. Nottara": Mincinosul; Armatei (Calea 13 Septembrie): Maşenka; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Vlaicu Vodă; Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti): Slugă la doi stăpîni; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Miniaturi pe portativ (în sala din Calea Victoriei); Teatrul „Ţăndărică": Artiştii pădurii (ora 16), în sala din B-dul Dinicu Golescu nr. 45.

CINEMATOGRAFE: Patria, Bucureşti Tineretului: Destinul Marinei Vlasenko. Republica, I. C. Frimu: Şcoala curajului. Înfrăţirea între popoare, Lumina: Examen de maturitate. Maxim Gorki: Săptămîna filmului medical; Elena Pavel: Săptămîna filmului muzical. Gh. Doja: Agentul nr. 13; Alex. Popov: Rapsodia caucaziană. 8 Martie: Poemul dragostei; Vasile Roaită: Letonia Sovietică; Unirea: Echipa de pe strada noastră; Flacăra, Volga: Un picnic în munţi; T. Vladimirescu: Primăvara la Moscova; Aurel Vlaicu: Un caz în taiga; Munca: Nunta cu zestre; Victoria: Săptămîna filmului pentru copii şi tineret; Timpuri Noi: Noul Minsk, Polo pe apă. Cocoşelul şi găinuşa; Arta: Republica Karelo-Fină; Cultural: Dincolo de Dunăre; Popular: Avangarda de sacrificiu; Ilie Pintilie: Pentru pace şi prietenie; M. Eminescu: Prieteni nedespărţiţi; Miorița: Tractoriştii; Moşilor: R.S.S. Autonomă Komi; 23 August: Insula misterelor; Donca Simo: Brigada lui Ionuţ; 8 Mai: Vinovaţi fără vină; 1 Mai: Prieteni credincioşi; Libertăţii: Într-un port îndepărtat; N. Bălcescu: Lituania Sovietică; Rahova: Primăvara; Olga Bancic: Pulbere argintie; Boleslaw Bierut: Aleko. Fraţii Liu.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii